

บทที่ 3

คลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร

3.1 คลังสินค้าทัณฑ์บน (Bonded Warehouse)

คลังสินค้าทัณฑ์บน เริ่มมาจากการเป็นคลังสินค้า (Warehouse) โดยความหมายของคลังสินค้าในช่วงแรกๆ นั้น หมายถึง อาคารหรือโรงเรือนสำหรับเก็บรักษาสินค้า หน้าที่โดยตรงของคลังสินค้าก็คือการเก็บรักษาสินค้าของต่างๆ ที่ผลิตได้เกินกว่าความต้องการที่จะบริโภคทันที หน้าที่โดยอ้อมของคลังสินค้า ได้แก่ การช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ฝากสินค้า คลังสินค้าโดยมากให้เครดิตแก่ผู้ฝากสินค้า โดยใช้สินค้าเป็นประกันจนกว่าจะขายได้นับว่าเป็นการช่วยเหลือแก่เจ้าของสินค้า ถ้าผู้ฝากต้องการจะกู้เงินจากคลังสินค้าก็อาจกู้จากธนาคารโดยเอาใบรับรองสินค้า (Warehouse Receipt) เป็นประกัน นอกจากนี้ยังมีขนส่งหรือโบอินสินค้าไปให้ผู้ซื้อหรือผู้ซื้อผู้ฝากอาจสั่งให้เจ้าของคลังสินค้าส่งมอบสินค้าให้แก่ใคร หรือจะขนย้ายไปไหนด้วยก็ได้ รวมทั้งยังขายสินค้าอีกด้วย โดยเมื่อคลังสินค้าได้รับคำสั่งจากผู้ฝากให้ทำการขายสินค้าที่ฝากนั้น คลังสินค้าจะคิดค่าธรรมเนียมในการเก็บสินค้า โดยอาศัยปัจจัยที่สำคัญๆ ได้แก่ ค่าของสินค้า และขนาดหรือน้ำหนักของสินค้า

เนื่องจากแต่เดิมผู้นำสินค้าเข้าจะยังไม่ได้รับสินค้าทันทีเมื่อสินค้านั้นมาถึง โดยถ้าต้องการรับสินค้าก็ต้องชำระภาษีเสียก่อนซึ่งอาจเป็นจำนวนมาก ผู้นำเข้าจึงพยายามขายสินค้านั้นก่อนถ้าสามารถขายได้ และก็ให้ผู้ซื้อชำระภาษีเองเมื่อจะรับสินค้า แต่สินค้าบางอย่างใช้เวลานานกว่าจะจำหน่ายได้หมด ก็ต้องชำระภาษีทั้งหมดทำให้ต้องแบกรับภาระในการจ่ายเงินค่าภาษีดังกล่าว จนกว่าจะขายได้

ฉะนั้นจึงได้มีการก่อการคลังสินค้าทัณฑ์บนขึ้น เพื่อให้ผู้นำเข้าสินค้าสามารถนำสินค้าไปเก็บไว้ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนได้โดยที่ยังไม่ต้องเสียต้นทุนอันเนื่องมาจากการที่ต้องชำระภาษีไปก่อนและต้องรอเวลาการคืนภาษี โดยมีเงื่อนไขว่าจะไม่ทำการเคลื่อนย้ายสินค้าจนกว่าจะได้ชำระภาษีแล้ว หรือโดยเหตุอื่นใดตามที่กรมศุลกากรกำหนด นั่นคือ คลังสินค้าทัณฑ์บนเมื่อแปลแล้วคือคลังสินค้าที่มีข้อผูกพันกับศุลกากรนั่นเอง

คลังสินค้าทัณฑ์บนแห่งแรกของประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2520 ซึ่งในระยะแรกผู้ประกอบการส่งออกส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในระบบ จึงไม่เป็นที่นิยม จนถึง พ.ศ.2527 คลังสินค้าทัณฑ์บนในประเทศไทยมีเพียง 30 รายเท่านั้น แต่เมื่อปี พ.ศ.2528 เป็นต้นมา เศรษฐกิจโดยรวมและการส่งออกในประเทศดีขึ้น มีการลงทุนจากต่างประเทศโดยทำการผลิตเพื่อส่งออกมากขึ้น ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งส่งเสริมการส่งออก จึงมีการใช้สิทธิประโยชน์จากสิทธิพิเศษจากคลังสินค้าทัณฑ์บนมากขึ้น โดยในปีปัจจุบัน พ.ศ.2551 มีคลังสินค้านี้เพิ่มเป็น 231 แห่ง กระจายอยู่ทั่วประเทศ (กรมศุลกากร)

ประเภทของคลังสินค้าทัณฑ์บน

กรมศุลกากรประกาศกำหนดให้มีการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 และ 8 ทวิแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 ดังนี้

1. คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า
2. คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับซ่อมหรือสร้างเรือ
3. คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป
4. คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ
5. คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน
6. คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร
7. คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระทางภาษีอากร

ในที่นี้จะกล่าวถึงโดยละเอียดเฉพาะแต่คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า (Manufacturing Warehouse) เท่านั้น

คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า

คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทหนึ่งซึ่งอธิบดีมีอำนาจอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นตามความในมาตรา 8 ทวิ (2) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ซึ่งผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้า สามารถนำวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาทำการผลิต หรือผสม หรือประกอบ เป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

โดยงดเว้นการเก็บอากรขาเข้า และอากรขาออก แก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้ามา หรือในสภาพที่ได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น ปัจจุบันในปี 2551 มีจำนวนคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรง ผลิตสินค้าทั้งสิ้น 131 โรงงาน

3.1.1 สิทธิประโยชน์

3.1.1.1 ยกเว้นภาษีอากรขาเข้าและขาออก สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ เป็นสินค้าส่งออกรวมทั้งการส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้า

3.1.1.2 วัตถุดิบที่นำเข้ามารวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ภายใต้คลังสินค้าทัณฑ์บน หากส่งออกไม่มีการเสียภาษีสรรพสามิต

3.1.1.3 เมื่อได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังฯ ผู้ประกอบการสามารถใช้การค้าประกันแทน การชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้นวัตถุดิบที่นำเข้าจึงไม่ต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม

3.1.1.4 วัตถุดิบภายในคลังที่เกิดสภาพด้อยคุณภาพ วัตถุดิบที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตาม วัตถุประสงค์การใช้งาน สินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตได้จากคลังฯ ถ้าประสงค์จะจำหน่ายภายในประเทศ สามารถกระทำได้โดยชำระค่าภาษีอากรตามสภาพของสินค้าหรือวัตถุดิบนั้น

3.1.1.5 วัตถุดิบที่เสียหายจากการผลิต (ส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิต) สามารถขอ ทำลาย หรือบริจาคให้แก่องค์การกุศล หรือส่วนราชการได้โดยไม่ต้องเสียภาษีใดๆ

3.1.1.6 ของที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้มีอายุการเก็บรักษา 2 ปี นับแต่วัน นำเข้า ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือในสภาพที่ผลิต ผสม ประกอบเป็นของอื่น

3.1.1.7 สินค้าที่ส่งออกหากชำรุดสามารถนำกลับเข้ามาซ่อมในคลังฯได้

3.1.1.8 ยกเว้นภาษีอากรแก่วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต แต่ไม่ปรากฏเห็นชัดในผลิตภัณฑ์ ที่ส่งออก เช่น เคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาสภาพอาหารในผลิตภัณฑ์อาหารกระป๋อง เคมีภัณฑ์ชนิดสเปรย์ ที่ใช้ฉีดคอเสื้อให้แข็งในผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสำเร็จรูป ตัวทำละลายที่ใช้ผสมกาวในผลิตภัณฑ์ประเภท เซลโลเฟน และน้ำมันกันสนิมในผลิตภัณฑ์ประเภทวงจรไฟฟ้า เป็นต้น

3.1.1.9 ยกเว้นภาษีอากรแก่วัตถุดิบที่ใช้สิ้นเปลืองและจำเป็นในการผลิต เช่น เคมีภัณฑ์ที่ทำให้เส้นด้ายเหนียว เคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการชักฟอกในผลิตภัณฑ์ประเภทสิ่งทอ กระดาษ ทราเย ผงซัก น้ำยาขัดเงาสลักพลาสติก เป็นต้น

3.1.1.10 ยกเว้นอากรขาเข้าแก่เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของเครื่องจักร รวมทั้งเครื่องมือและเครื่องใช้ที่ใช้กับเครื่องจักรดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นของตามประเภทพิักัดใดที่อธิบดีกรมศุลกากรอนุญาตให้นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

3.1.2 ขั้นตอนในการจัดตั้งและระเบียบการต่างๆ

การยื่นขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน เป็นการแสดงความจำนงของผู้ประกอบการเพื่อการใช้สิทธิประโยชน์ดังกล่าว ผู้ขอจัดตั้งจะต้องทำหนังสือบริษัทเป็นหนังสือแนบคำขอจัดตั้งคลังฯพร้อมหลักฐานและเอกสารตามที่กรมศุลกากรกำหนด ยื่นต่อส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร อาคาร 120 ปี กรมศุลกากร ทั้งนี้ผู้ขออนุญาตจัดตั้งจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้

เอกสารที่ใช้ในการพิจารณา

เอกสารที่ผู้ขอจัดตั้งคลังฯจะต้องเตรียมเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการขอจัดตั้งคลังฯต่อกรมศุลกากร มีดังนี้

1. แบบคำขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ต้นฉบับ 1 ชุด
2. ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ใบทะเบียนบริษัทจำกัด/ห้างหุ้นส่วนจำกัด หนังสือรับรองการจดทะเบียน และบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ออกให้ฉบับล่าสุด หรือไม่เกิน 6 เดือน
3. กรณีเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่จัดตั้งใหม่ยังไม่เปิดดำเนินการ ต้องจัดทำและรับรองข้อมูลที่จะดำเนินการ วิศวกรรมและตรวจสอบบัญชีวัตถุประสงค์ เพื่อประกอบการพิจารณา
4. โฉนดที่ดิน หรือหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือสัญญาเช่า
5. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.2, รง.3, รง.4) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
6. งบการเงิน 3 ปีย้อนหลังที่มีการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีแล้ว
7. ข้อมูลการนำเข้าและส่งออก จากใบขนสินค้าขาเข้าและขาออกย้อนหลังจากเดือนที่ยื่นคำขอ 6 เดือน ถึง 3 ปี ถ้าเป็นบริษัทตั้งใหม่ใช้ข้อมูลประมาณการภายใน 2 ปี
8. แบบแปลน แผนผัง โดยใช้พิมพ์เขียวขนาด A2 (ไม่เกิน 40 x 60 ซม.) ตามจำนวนที่กำหนด (4ชุด) และแสดงสถานที่ต่างๆที่เป็นปัจจุบัน โดยเขียนหมายเลขตามที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐานในวงกลมในส่วนต่างๆของพิมพ์เขียว และเขียนคำอธิบายสถานที่ของแต่ละเลขหมายไว้ในที่ว่างมุมใดมุมหนึ่งของพิมพ์เขียว

9. ภาพถ่ายประกอบการพิจารณา ให้จัดทำภาพถ่ายโปสเตอร์สีแล้วติดกระดาษ A4 หน้าละ 2 ภาพ พร้อมพิมพ์คำบรรยายใต้ภาพทุกภาพ 1 ชุด

10. เอกสารชี้แจงข้อมูลรายละเอียด ในเรื่องขั้นตอนกรรมวิธีผลิตสินค้า วิธีควบคุมวัตถุดิบ สินค้าในระหว่างการผลิตและสินค้าสำเร็จรูป วิธีการควบคุมทางบัญชี การรักษาความปลอดภัย (ถ้ามี)

11. บัตรส่งเสริมการลงทุน (ถ้ามี)

เอกสารดังกล่าวข้างต้นทุกฉบับ ยกเว้นเอกสารข้อ 7 ให้จัดทำสำเนา 1 ชุด เอกสารต้นฉบับและสำเนาให้ผู้มีอำนาจลงนามและประทับตราบริษัท ทุกแผ่น เอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารหลักฐานที่จะใช้ในขั้นตอนการพิจารณาการจัดตั้งคลังฯ โดยจะต้องยื่นพร้อมหนังสือนำของบริษัทฯ ซึ่งหนังสือนำนี้นั้นก็คือหนังสือแสดงความจำนงขอจัดตั้งคลังฯของบริษัทนั่นเอง

คุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้งคลังฯ

1. เป็นนิติบุคคล และมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท
2. เป็นกิจการที่มั่นคง และมีวัตถุประสงค์หลักในการผลิตเพื่อส่งออก
3. มีการว่าจ้างแรงงานเป็นจำนวนมาก หรือใช้เทคโนโลยีการผลิตสูง
4. มีระบบบัญชีที่ดีควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ และเป็นระบบที่กรมศุลกากรสามารถตรวจสอบและควบคุมได้
5. อาณาเขตที่ขอจัดตั้งคลังฯต้องเป็นสัดส่วนที่เหมาะสม มีรั้วรอบ ประตูเข้าและออก อาคารต้องมั่นคงแข็งแรง เว้นแต่โดยสภาพของกิจการไม่จำเป็นต้องมีรั้วและบริเวณ หรือโดยสภาพแวดล้อมสามารถดำเนินการก่อสร้างสิ่งอื่นทดแทนรั้วได้
6. ความเหมาะสมด้านอื่นๆ เช่น การใช้สิทธิโควต้า หรือระบบสิทธิพิเศษภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป

ระเบียบของคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

ตามประกาศกรมศุลกากรที่ 13/2534 เรื่องเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า เพื่อสนับสนุนให้มีการนำของเข้ามาผลิตเป็นสินค้าส่งออกนอกราชอาณาจักรมากยิ่งขึ้น จึงได้แก้ไขและกำหนดระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตไว้ดังต่อไปนี้

1. คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ให้ใช้เป็นผลิตสินค้าจากของซึ่งนำเข้ามาจากต่างประเทศ แล้วส่งสินค้าที่ผลิตได้ออกไปนอกราชอาณาจักร
2. จะต้องจัดตั้ง ณ ที่ซึ่งกรมศุลกากรสามารถปฏิบัติงานได้โดยสะดวกและรัดกุม
3. การนำเข้าหรือส่งออกซึ่งของที่นำเข้าเก็บรักษา หรือผลิตได้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า จะต้องกระทำ ณ ท่าหรือที่ซึ่งกรมศุลกากรอนุมัติเท่านั้น
4. ผู้ขออนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าต้องยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมศุลกากรเป็นลายลักษณ์อักษร ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ (ภาคผนวก) และจะต้องยื่นหลักฐานแสดงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายในที่ดิน สิ่งก่อสร้างและกิจการ พร้อมด้วยแผนผังอันแท้จริงและถูกต้องแห่งที่และก่อสร้างนั้น หลักฐานทางราชการเกี่ยวกับการได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงงานและประกอบอุตสาหกรรม การจดทะเบียนบริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล การจดทะเบียนการค้า และงบการเงินแสดงผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อให้กรมศุลกากรพิจารณาอนุมัติให้จัดตั้งเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงงานผลิตสินค้าตามกฎหมายต่อไป
5. กรมศุลกากรจะอนุมัติให้มีคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า โดยผู้ที่ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ จะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังนี้ (แก้ไขตามประกาศกรมศุลกากรที่ 14/25371 เรื่อง ระเบียบเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า)
 - 5.1 เป็นกิจการที่มั่นคง และมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท
 - 5.2 เป็นกิจการที่มีวัตถุประสงค์หลักในการผลิตเพื่อส่งออก
 - 5.3 มีการว่าจ้างแรงงานเป็นจำนวนมากหรือใช้เทคโนโลยีการผลิตสูง
 - 5.4 มีระบบบัญชีที่ดี ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ และเป็นระบบที่กรมศุลกากรสามารถควบคุมตรวจสอบได้
 - 5.5 อาณาเขตที่ขอจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ ต้องเป็นสัดส่วนและเหมาะสม มีรั้วล้อมรอบประตูเข้าออกและอาคาร ต้องมั่นคงแข็งแรง เว้นแต่โดยสภาพของกิจการจำเป็นต้องมีรั้วและบริเวณหรือโดยสภาพแวดล้อมสามารถดำเนินการก่อสร้างสิ่งอื่นทดแทนรั้วได้
 - 5.6 ความเหมาะสมในด้านอื่นๆ เช่น การใช้สิทธิโควตาหรือระบบสิทธิพิเศษภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป

5.7 ให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ ได้คราวละ 3 ปี และต่ออายุได้ตามความจำเป็น

6. เมื่อกรมศุลกากรอนุมัติแล้วให้จะมีหนังสืออนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแสดงเขตแห่งที่นั้นๆซึ่งได้รับอนุมัติโดยชัดเจน และจะลงนามรับรองแผนผังที่ได้ยื่นไว้แล้วด้วย พร้อมกันนั้นผู้ได้รับอนุมัติจะต้องจัดทำสถานที่ต่างๆให้เป็นไปตามแผนผังที่ได้รับอนุมัติก่อน แล้วจึงลงนามทำสัญญาประกันทัณฑ์บน โดยมีสัญญาค้ำประกันของธนาคารตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดแก่กรมศุลกากร และเพื่อผูกพันให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่กรมศุลกากรกำหนดขึ้น วงเงินแห่งความรับผิดชอบที่กำหนดในทัณฑ์บนและสัญญาค้ำประกันของธนาคารมีจำนวนร้อยละ 25 ของค่าภาษีอากรวัตถุดิบของเหลือแต่ละงวดบัญชี หรือตามแต่กรมศุลกากรจะเห็นสมควร โดยคำนึงถึงค่าภาษีอากรที่อาจจะต้องเรียกเก็บและพฤติการณ์แวดล้อมอื่นๆ วงเงินดังกล่าวนี้กรมศุลกากรมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงภายหลังได้ในกรณีกรมศุลกากรสั่งเพิ่มวงเงินประกันให้ผู้ได้รับอนุมัติทำสัญญาค้ำประกันของธนาคารเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องดังกล่าวจากกรมศุลกากร

7. ผู้ได้รับอนุมัติ นอกจากมีหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดในประกาศนี้ และตามข้อบังคับในทัณฑ์บนที่ทำไว้แล้ว ยังมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

7.1 ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับศุลกากรและคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่ศุลกากร

7.2 จัดให้มีสถานที่ทำการสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากร

7.3 ยินยอมและให้ความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ศุลกากร เพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้ตลอดเวลา

7.4 จัดให้มีเครื่องชั่ง ตวง วัด อุปกรณ์การตรวจสอบและเครื่องอำนวยความสะดวกอื่นๆที่จำเป็น

7.5 เสียค่าธรรมเนียมประจำปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

8. กรมศุลกากรจะพิจารณาตามควรแก่กรณีเป็นรายๆไปว่าสมควรจะจัดเจ้าหน้าที่ศุลกากรไปควบคุมดูแลหรืออยู่ประจำมากน้อยเพียงใดหรือไม่

9. ของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ต้องแยกประเภทหมวดหมู่ และเว้นช่องทางให้สามารถตรวจสอบได้โดยสะดวกและทั่วถึง ต้องแยกสถานที่อยู่ในระหว่างขั้นตอนการผลิตและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปออกไว้เป็นส่วนสัดส่วน หากนำของในประเทศมาเข้าร่วมผลิตด้วยก่อนที่จะนำไปใช้ต้องเก็บแยกไว้โดยเอกเทศ

10. การนำของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าต้องยื่นใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บน ภายใน 10 วันนับแต่วันนำเข้าและจะต้องนำของ

เข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ ดังกล่าวภายใน 30 วันนับแต่วันนำของเข้า การยื่นและรับรองใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ปฏิบัติตามพิธีการศุลกากรที่มีอยู่แล้ว โดยให้เพิ่มสำเนาใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บนอีก 1 ฉบับ ส่วนการตรวจปล่อยและการควบคุมการขนย้ายให้ปฏิบัติดังนี้

10.1 การขอตรวจปล่อย ณ ท่าเรือที่นำของเข้า เมื่อนายตรวจและ/หรือสารวัตรศุลกากร ณ ท่าเรือที่นำของเข้าทำการตรวจปล่อยแล้วให้ผู้นำของเข้าลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี รับของตามจำนวนที่ตรวจปล่อย ในต้นฉบับใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บน แล้วรับสำเนาใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บน 1 ฉบับ และเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมของไปมอบให้แก่นายตรวจและ/หรือสารวัตรควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ เพื่อบันทึกการรับเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ

10.2 การตรวจปล่อย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บนฯ จะต้องขนย้ายของโดยมัดลวดประทับตราตะกั่วที่หีบห่อของทุกหีบห่อ หรือถ้าขนโดยตู้คอนเทนเนอร์หรือรถตู้หีบ ก็ให้มัดลวดประทับตราตะกั่วและร้อยแถบเหล็ก RTC ที่ประตูดตู้คอนเทนเนอร์หรือรถตู้หีบหรือหากจำเป็นต้องมัดลวดด้วยวิธีอื่น ก็ให้ยื่นคำร้องต่อท่าหรือที่นำของเข้าอนุญาตเป็นกรณีไป และผู้นำของเข้าหรือตัวแทนจะต้องลงชื่อรับมอบของ และดวงตราตะกั่วแล้วนำต้นฉบับใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บนพร้อมด้วยสำเนาหนึ่งฉบับ และเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยื่นต่อเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ เพื่อทำการตรวจปล่อยรับเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนฯ

ในกรณีผู้นำของเข้าประสงค์จะขนย้ายของโดยวิธีการขนถ่ายข้างลำ (Overside) หากเป็นของที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กรมศุลกากรอนุมัติให้ขนถ่ายข้างลำได้ก็ให้ปฏิบัติตามพิธีการที่มีอยู่

อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปี โดยมีอัตราค่าธรรมเนียม 10,000 บาทต่อปี ค่าธรรมเนียมประจำปีจะสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี และจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีของปีถัดไป ก่อนวันที่ 31 ธันวาคมของปีปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 93 พศ.2534 ออกตามความใน พ.ร.บ.ศุลกากร พศ.2569)

หลักเกณฑ์ในเรื่องวงเงินค้ำประกัน

เมื่อกรมศุลกากรอนุมัติให้เปิดดำเนินการได้ ผู้ประกอบการจะต้องมาทำสัญญาประกันกับกรมศุลกากรภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากทางกรมศุลกากร โดยมีวงเงินค้ำประกันการดำเนินการที่กำหนดไว้ในหนังสือสัญญาประกันกับทางกรมศุลกากร ซึ่งวงเงินแห่งการรับผิดชอบที่กำหนดในสัญญาประกันก็คือวงหนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นจำนวนร้อยละ 10 ของค่าภาษีอากรวัตถุดิบคงเหลือในแต่ละงวดบัญชี แต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท ทั้งนี้หากมี

พฤติกรรมแวดล้อมอื่นๆ วงเงินดังกล่าวนี้กรมศุลกากรมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นภายหลังได้ ซึ่งเมื่อกรมศุลกากรสั่งเพิ่มวงเงินค้ำประกัน ให้ผู้ขออนุมัติจัดตั้งคลังฯส่งหนังสือค้ำประกันของ ธนาคารเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องจากทางกรมศุลกากร

นอกจากนี้หากได้ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน จากที่เป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารเป็นหลักประกันอย่างอื่นได้ รวมทั้งถ้าหากคลังฯได้เปิดดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีผลการดำเนินงานจากงบการเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผู้ตรวจสอบบัญชีรับรองว่าเป็นกิจการที่มีกำไรย้อนหลัง 3 ปีบัญชีติดต่อกัน และไม่มียอดขาดทุนสะสม ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำร้องขอผ่อนผันการวางค้ำประกันได้อีกด้วย ทั้งนี้ หน่วยงานที่กำกับดูแลคลังฯนั้นๆ จะเป็นผู้พิจารณาคำร้องขอและตรวจสอบความเหมาะสมต่างๆ ว่าได้เข้าตามหลักเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติที่ทางกรมศุลกากรได้กำหนดไว้หรือไม่ แล้วจึงจะเสนอความเห็นให้ผู้มีอำนาจเพื่ออนุมัติต่อไป

การยกเลิกสัญญาและเพิกถอนการอนุมัติจัดตั้ง

1. กรณีที่กรมศุลกากรเป็นผู้บอกเลิกสัญญาประกัน อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะบอกเลิกสัญญาประกันแลเพิกถอนการอนุมัติการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทุกประเภท เมื่อผู้ให้สัญญากระทำผิดเงื่อนไขใดๆในสัญญานี้ กรมศุลกากรเห็นว่าหากจะให้ดำเนินการต่อไป อาจจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะเรียกร้องค่าเสียหายอันเนื่องจากการกระทำผิดเงื่อนไขใดๆในสัญญานี้ตามแต่จะเห็นควร โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนเงินที่ผู้ให้สัญญาได้นำหนังสือค้ำประกันของธนาคารมาว่าไว้ต่อกรมศุลกากร และผู้ให้สัญญาจะต้องชำระให้ครบถ้วนตามจำนวนที่อธิบดีเรียกร้องภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากกรมศุลกากร

2. กรณีที่ผู้ให้สัญญาประสงค์จะบอกเลิกสัญญานี้ ผู้ให้จะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่ออธิบดีกรมศุลกากร แต่บรรดาความรับผิดชอบและข้อผูกพันใดๆตามข้อสัญญานี้จะสิ้นสุดลง ก็ต่อเมื่ออธิบดีกรมศุลกากรได้ยินยอม และเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเท่านั้น ไม่ว่าสัญญาประกันจะสิ้นสุดด้วยเหตุใด ถ้าผู้ให้สัญญาได้กระทำการใดๆอันเป็นเหตุให้กรมศุลกากรเกิดสิทธิที่จะเรียกร้องให้ผู้ให้สัญญาต้องจ่ายเงิน หรือต้องปฏิบัติใดๆ ผู้ให้สัญญาจะต้องจ่ายเงิน หรือปฏิบัติตามดังกล่าวนั้นต่อไปจนครบถ้วน และยอมรับผิดชอบในความเสียหายอันเกิดจากการเพิกเฉย หรือละเว้นที่จะใช้เงินหรือปฏิบัติตามดังกล่าวทุกประการ ตามสัญญาประกันที่ให้ไว้แก่กรมศุลกากร

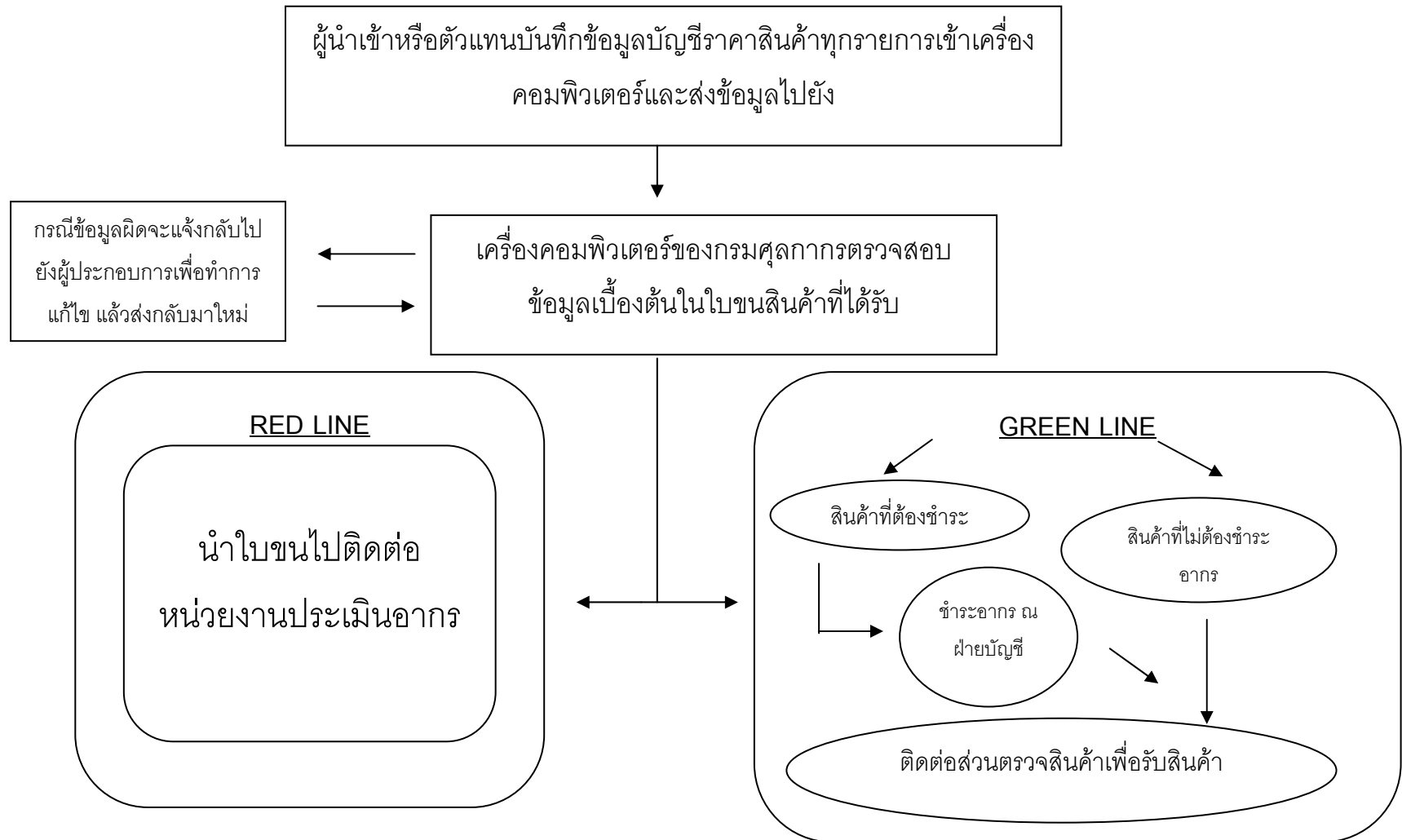
ที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติในการจัดตั้งคลังฯ เมื่อผ่านขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้จนสามารถประกอบกิจการในสิทธิประโยชน์ทางภาษีเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตได้ จะกล่าวถึงขั้นตอนการนำเข้าต่อไป

3.1.3 การนำเข้า

ในการนำเข้าผู้ประกอบการสามารถนำของเข้ามาได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ และประกาศให้ครบถ้วน ตามที่กรมศุลกากรและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการนำเข้า ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมป่าไม้ เป็นต้น ได้กำหนดไว้ ซึ่งการจัดทำใบขนสินค้าขาเข้าตลอดจนการดำเนินการผ่านพิธีการใบขนสินค้าขาเข้านั้น โดยทั่วไปจะใช้ระเบียบปฏิบัติพิธีการนำเข้าสินค้าเหมือนกรณีปกติ โดยจะมีข้อแตกต่างจากกรณีปกติในเรื่องของเอกสารสำหรับการนำเข้าสินค้านี้จะกล่าวถึงในลำดับถัดไป

การผ่านพิธีการใบขนสินค้าขาเข้า หมายถึง การดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ของกรมศุลกากรตั้งแต่ต้นจนถึงขั้นตอนการนำเข้าของออกจากอารักขาของศุลกากร การนำเข้าของเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องผ่านการตรวจสอบของกรมศุลกากรเพื่อเสียภาษีอากรขาเข้า โดยทั่วไปผู้นำเข้าจะต้องจัดทำใบขนสินค้าขาเข้าพร้อมทั้งกรอกข้อความในช่องต่างๆ ให้ครบถ้วน รวมทั้งคำนวณค่าภาษีที่พึงจะต้องเสียได้ด้วย โดยสามารถตรวจสอบพิกัดของสินค้าเพื่อดูอัตราภาษีได้ที่กองพิธีการและการประเมินอากร เมื่อกรอกข้อความต่างๆ เรียบร้อยแล้วจึงนำมายื่นให้เจ้าหน้าที่ ในกรณีที่เป็นตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจ ให้แสดงบัตรและหลักฐานต่างๆ ด้วยเมื่อเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินอากรแล้วก็จะเรียกเก็บภาษีจากผู้นำเข้าของรายดังกล่าวต่อไปและเพื่อความเข้าใจในเบื้องต้น จะนำเสนอขั้นตอนการนำเข้าสินค้าโดยทั่วไปเป็นภาพที่ 3.1 ดังนี้

ภาพที่ 3.1
ขั้นตอนการนำเข้าสินค้า

การผ่านพิธีการศุลกากรใบขนขาเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บน

ในกรณีที่ผู้ประกอบการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า เมื่อมีการนำเข้ามาในราชอาณาจักร และประสงค์จะนำเข้ามาเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ผู้นำเข้าจะต้องยื่นใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บนภายใน 30 วันนับแต่วันนำเข้า ซึ่งการผ่านพิธีการศุลกากรก็คงใช้ระเบียบปฏิบัติการผ่านพิธีการตามปกติ แต่ต้องเพิ่มสำเนาใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บนเพิ่มขึ้นจากปกติอีก 1 ฉบับ สำหรับในกรณีที่นำเข้าโดยผู้อื่นที่ไม่ใช่ผู้รับอนุญาตจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า จะต้องเพิ่มคำขออนุญาตนำเข้าของเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตด้วย

การออกเลขที่ใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บน เจ้าหน้าที่จะออกเลขเรียงตามลำดับเป็นรายปี สำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตในแต่ละคลังสินค้าทัณฑ์บน ในกรณีจะขนถ่ายข้ามลำ เพื่อนำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า หากของชนิดนั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ถือเป็นของที่สามารถขนถ่ายข้ามลำได้ กรณีที่การนำเข้าทางด่านศุลกากรเพื่อนำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า สามารถขนถ่ายได้ 2 วิธี คือ

1. ขอตรวจปล่อย ณ ด่านศุลกากร หรือท่าที่นำเข้านั้นๆ แล้วส่งมอบของพร้อมสำเนาใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นให้แก่ผู้นำเข้าเพื่อกำกับไปกับสินค้า เพื่อนำไปมอบแก่เจ้าหน้าที่ประจำคลังสินค้า เพื่อรับเข้าเก็บ

2. เป็นการตรวจปล่อย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิต โดยให้เจ้าหน้าที่ ณ ท่าหรือที่ที่นำเข้าดูชนิดของให้ตรงกับที่สำแดงและมัดลวดที่รัดตู้ หรือคอนเทนเนอร์ หรือที่หีบห่อ แล้วแต่กรณีพร้อมให้ผู้นำเข้าลงนามรับมอบสินค้า และใบขนสินค้าทั้งต้นฉบับและสำเนาเพื่อนำไปให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อตรวจปล่อยและนำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตต่อไป

การตรวจปล่อยและการนำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน

ในกรณีตรวจปล่อย ณ ท่าที่นำเข้า ให้เปิดตรวจของที่นำเข้านั้นทั้งหมดทุกหีบห่อ และบันทึกการตรวจปล่อยรวมทั้งรายละเอียด ไว้ในบัญชีรายการขนของขึ้นทางบกที่หลังต้นฉบับและสำเนาใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยวิธีสอดคาร์บอนสำเนาใบขนมอบให้ผู้นำเข้ารับไปพร้อมกับสินค้าที่นำเข้า เพื่อนำไปให้เจ้าหน้าที่รับเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน ส่วนต้นฉบับใบขนสินค้าและเอกสารประกอบให้ส่งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (คือ ส่วนของศุลกากรที่ควบคุมคลังสินค้านั้นๆ) เพื่อใช้ในการตรวจสอบบัญชีวัตถุ

ในกรณีที่ตรวจปล่อย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บนให้เปิดตรวจหีบห่อเช่นเดียวกัน แต่ก่อนตรวจจะต้องตรวจสอบดวงตราตะกั่วว่าอยู่ในสภาพที่เรียบร้อยหรือไม่ เมื่อตรวจสอบถูกต้องก็ตรวจสินค้าและนำเข้าเก็บหากเห็นว่าถูกต้อง และให้ทำบันทึกการรับเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนทั้งใบขนสินค้าต้นฉบับและสำเนา พร้อมทั้งจัดทำทะเบียนสำเนาใบขนสินค้าไว้ประจำ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน แต่หากเป็นกรณีที่ตรวจปล่อย ณ ท่า หรือที่อื่น ให้เจ้าหน้าที่ประจำคลังตรวจสอบจำนวนหีบห่อสินค้าว่าถูกต้องหรือไม่โดยไม่ต้องเปิดตรวจซ้ำอีก และให้ควบคุมนำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยจะต้องบันทึกคำรับรองว่าของนั้นได้นำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนแล้วไว้ในสำเนาใบขน และจัดทำทะเบียนสำเนาใบขนสินค้าไว้ประจำ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นๆเช่นเดียวกัน

อนึ่งการปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นกรณีการโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายพิกัดอัตราศุลกากร หรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ปล่อยของนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

การเก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า จะต้องแยกเก็บไว้เป็นประเภท เป็นหมวดหมู่ และแยกของที่อยู่ระหว่างการผลิตและผลิตสำเร็จแล้ว โดยของที่นำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตนั้น จะต้องเก็บไว้ในหีบห่อเดิมที่นำเข้าไว้แต่จะได้รับอนุญาต ในกรณีที่มีการนำของภายในประเทศเข้ามาร่วมผลิตในคลังฯ จะต้องแยกเก็บเป็นเอกเทศ พร้อมจัดทำเอกสารแสดงรายการและวันที่นำเข้า โดยให้ใช้รายละเอียดของที่เจ้าหน้าที่ได้จดไว้ในเวลาที่นำเข้าของเข้าเก็บในคลังฯ เพื่อใช้สำหรับประเมินอากร ทั้งนี้ ของดังกล่าวจะต้องมีช่องทางให้ตรวจสอบได้โดยสะดวกและทั่วถึง โดยหากมีของที่ขาดหายหรือสูญหายก่อนการจกรายการของขึ้นบกให้ผู้ตรวจปล่อยเสนอผู้บังคับบัญชาตามสมควร เพื่อพิจารณาเพราอาจมีของที่จะต้องเสียอากรขาเข้าตั้งแต่วันนำเข้าสำเร็จได้

เมื่อได้นำของที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศเข้ามาแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการผลิตเป็นสินค้าตามสูตรการผลิต ซึ่งในขั้นตอนนี้จะมีระเบียบกฎเกณฑ์อย่างไรนั้นจะกล่าวถึง ดังต่อไปนี้

3.1.4 การผลิตและการยื่นสูตรการผลิต

เมื่อผู้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนนำวัตถุดิบที่จะใช้ในการผลิตสินค้าเข้ามาเรียบร้อยแล้ว ก็จะเริ่มทำการผลิตสินค้าโดยมีเงื่อนไขและระยะเวลาในการผลิตและส่งออกอยู่ว่า ของที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าให้มีอายุการเก็บรักษา 2 ปีนับตั้งแต่วันที่นำสินค้าเข้า ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือในสภาพที่ผลิต ผสม หรือประกอบเป็นอย่างอื่น นั่นคือ จะต้องใช้ของนำเข้ามาผลิตเป็นสินค้าส่งออกไปภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 2 ปีนับตั้งแต่วันที่นำของเข้ามาในราชอาณาจักร

การผลิตสินค้า ผู้ผลิตจะต้องผลิตโดยกรรมวิธีเดียวกัน หรือเรียกอีกอย่าง คือ ต้องใช้สูตรการผลิตเดียวกันตลอด หากเปลี่ยนกรรมวิธีการผลิตหรือเปลี่ยนสูตรการผลิตเมื่อใดจะต้องแจ้งให้กรมศุลกากรทราบ และยื่นขอจดสูตรการผลิตใหม่ เพื่อประโยชน์ทางการคำนวณวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตและตัดบัญชีวัตถุดิบให้แก่ผู้นำเข้า ซึ่งจะมีผลต่อการตรวจเจอวัตถุดิบขาด/เกินบัญชีจากการตรวจนับวัตถุดิบประจำปีของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร อันจะต้องทำการชำระค่าภาษีอากรและเบี้ยปรับเงินเพิ่มสำหรับของส่วนที่ขาด และปรับปรุงยอดคงเหลือวัตถุดิบสำหรับของที่ขาดหายดังกล่าว ในส่วนของวัตถุดิบเกินบัญชีจะต้องตั้งบัญชีสำหรับวัตถุดิบที่เกินบัญชีดังกล่าวให้ตรงกันกับยอดที่เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรทำการตรวจนับ

ดังนั้นทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงสูตรการผลิตจะต้องยื่นสูตรการผลิตพร้อมทั้งกรรมวิธีการผลิตและปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ให้กรมศุลกากรทราบเสมอ ไม่ว่าผู้นำเข้าจะเป็นผู้ผลิตเอง หรือจะไปผ่านกรรมวิธีการผลิตนอกคลังฯ โดยการว่าจ้างให้ผู้อื่นผลิตแทนก็ตาม ทั้งนี้ผู้ประกอบการจะต้องยื่นสูตรการผลิตต่อกรมศุลกากรภายในระยะเวลาอันสมควร แต่ต้องก่อนการส่งสินค้าที่ผลิตได้ออกไปนอกราชอาณาจักร เมื่อได้รับการอนุมัติสูตรแล้วก็จะได้เลขที่ประจำสูตรการผลิตเพื่อนำไปใช้ในการคำนวณตัดบัญชีวัตถุดิบต่อไป

หนึ่งในกรณีที่ผู้ประกอบการประสงค์จะนำของไปผลิตนอกคลังฯชั่วคราวเพื่อนำไปผสม ผลิต ประกอบยังสถานที่อื่นก็สามารถดำเนินการได้ แต่ต้องขออนุญาตก่อน และเมื่อจะนำกลับเข้ามาจะต้องสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นของรายการเดียวกัน

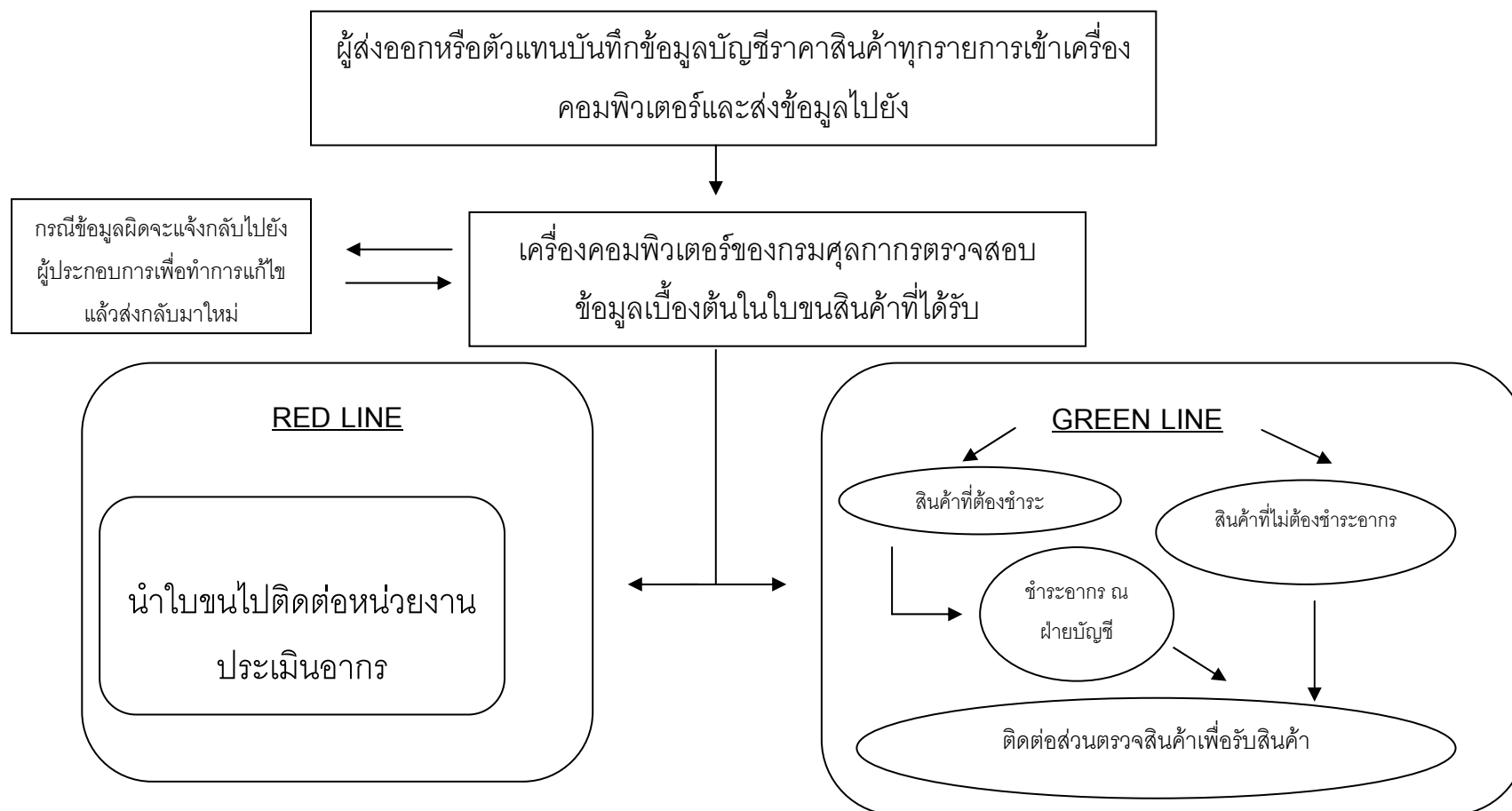
เมื่อผ่านขั้นตอนการผลิตและยื่นสูตรการผลิตแล้วก็จะทำการส่งออกซึ่งในการส่งออกจะต้องปฏิบัติตามวิธีใดบ้าง มีระเบียบข้อบังคับและกฎเกณฑ์อย่างไรนั้น จะได้กล่าวถึงต่อไป ดังนี้

3.1.5 การส่งออก

เมื่อได้ทำการผลิตสินค้าเพื่อเตรียมจะส่งออก พร้อมทั้งได้ยื่นสูตรการผลิตไว้เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปที่ผู้ส่งออกจะต้องดำเนินการ คือ การจัดทำใบขนสินค้า การผ่านพิธีการใบขนสินค้า และการส่งออก ซึ่งตามมาตรา 47 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 กำหนดว่า “ก่อนจะขนของใดๆลงเรือถ้าย้ายขนไปเพื่อบรรทุกลงเรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ทำใบขนสินค้าเป็นสองฉบับมีข้อความต้องกันตามแบบที่กำหนดไว้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้รับไว้”

การผ่านพิธีการใบขนสินค้าขาออกโดยทั่วไปมีขั้นตอนดังภาพที่ 3.2 นี้

ภาพที่ 3.2
ขั้นตอนการส่งออกสินค้า

การผ่านพิธีการศุลกากรใบขนขาออกคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิต

การนำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรจะต้องยื่นใบขนสินค้าขาออกเช่นเดียวกับการส่งออกนอกราชอาณาจักรตามปกติ โดยใช้ใบขนสินค้าขาออกปกติ แต่ต้องระบุว่า “ของย้ายออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตชื่อ..... (ชื่อคลังสินค้าทัณฑ์บน)..... เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร” และหากเป็นสภาพเดิมที่นำเข้าต้องเขียนข้อความว่า “ของส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้า” โดยไม่ต้องยื่นสูตรในการผลิต และเลขที่ใบขนสินค้าทัณฑ์บนที่นำเข้า

สำหรับการตรวจก็ให้ปฏิบัติตามปกติ การควบคุมของที่ตรวจแล้ว การบรรจุ และการขนย้ายของให้ปฏิบัติตามพิธีการตามปกติ แต่ต้องกระทำ ณ คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้านั้น

การส่งของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ในนามบริษัทอื่นก็สามารถทำได้โดยปกติตามที่กล่าวมาข้างต้น แต่ให้สำแดงชื่อผู้ส่งออกในนามบริษัทอื่น รวมทั้งบัญชีสินค้าและเอกสารประกอบ

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นขั้นตอนการนำเข้า ผลิต และส่งออก เมื่อสินค้าได้ส่งออกไปแล้วทางท่า ด่านศุลกากร หรือสนามบินศุลกากรใดๆที่ได้ทำการส่งออก ก็จะส่งใบขนสินค้าและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทางคลังสินค้าทัณฑ์บนกลับมาที่ฝ่ายตรวจคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อให้ประกอบการพิจารณาตัดบัญชีวัตถุประสงค์ต่อไป ซึ่งในเรื่องของการควบคุมและทะเบียนบัญชีนั้น จะได้กล่าวถึงในรายละเอียดต่อไป

3.1.6 การควบคุมและทะเบียนบัญชีคลังสินค้าทัณฑ์บน

เจ้าหน้าที่ศุลกากรที่รับผิดชอบคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้านั้น จะมีการตรวจสอบบัญชีวัตถุประสงค์ของคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อติดตามให้ผู้ประกอบการยื่นบัญชี เพื่อจัดทำรายงานและสรุปรายงานบัญชีวัตถุประสงค์ และแสดงผลการดำเนินการรวมทั้งการตรวจสอบติดตามการดำเนินการ ซึ่งการควบคุมนั้นจะดำเนินการควบคุมโดยทั้งจากระบบบัญชีและเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรประจำคลัง การควบคุมจากระบบบัญชีนั้นจะทำในลักษณะโดยให้ผู้ประกอบการจัดทำ

รายงานเพื่อแสดงผลการดำเนินงานของกิจการคลังสินค้าทัณฑ์บนส่งให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และจัดทำรายงานสรุปปิดงวดบัญชีเสนออนุมัติต่อไป มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนด้วยระบบบัญชี

1. ยื่นรายงานสรุปผลการดำเนินงาน

ให้ผู้ประกอบการจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานทุกสิ้นงวด 3 เดือน เป็นรายไตรมาส (มีค. มิย. กย. ธค.) เพื่อรายงานผลการดำเนินงานแต่ละงวดบัญชีให้กรมศุลกากรตรวจสอบตามแบบฟอร์มที่กำหนด

2. การรายงานผลการดำเนินงานแต่ละงวดบัญชี มี 2 ระบบ คือ

- ระบบเข้าก่อน ออกก่อน (First In First Out)
- ระบบการตัดบัญชีวัตถุดิบตามสูตรการผลิตจากใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บนที่ใช้จริง (Actual)

ทั้งนี้การจัดทำรายงานทุกระบบ ผู้ประกอบการจะต้องจัดทำรายงานให้เป็นปัจจุบันตามแบบฟอร์มที่กำหนดไว้ โดยหน่วยงานที่ควบคุมจะจัดเจ้าหน้าที่ไปทำการสุ่มตรวจนับของคงเหลือ ตรวจสอบบัญชี ให้คำแนะนำ หรือให้ส่งรายงานเพื่อตรวจสอบเป็นระยะ

ผู้ประกอบการต้องยื่นงบการเงินแสดงผลการดำเนินงานประจำปีภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ผู้สอบบัญชีรับอนุมัติรับรอง สำหรับผู้ประกอบการที่มีการผลิตสินค้าขายในประเทศ ให้แยกยอดขายและของคงเหลือออกจากยอดของคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ชัดเจน

การควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำคลัง

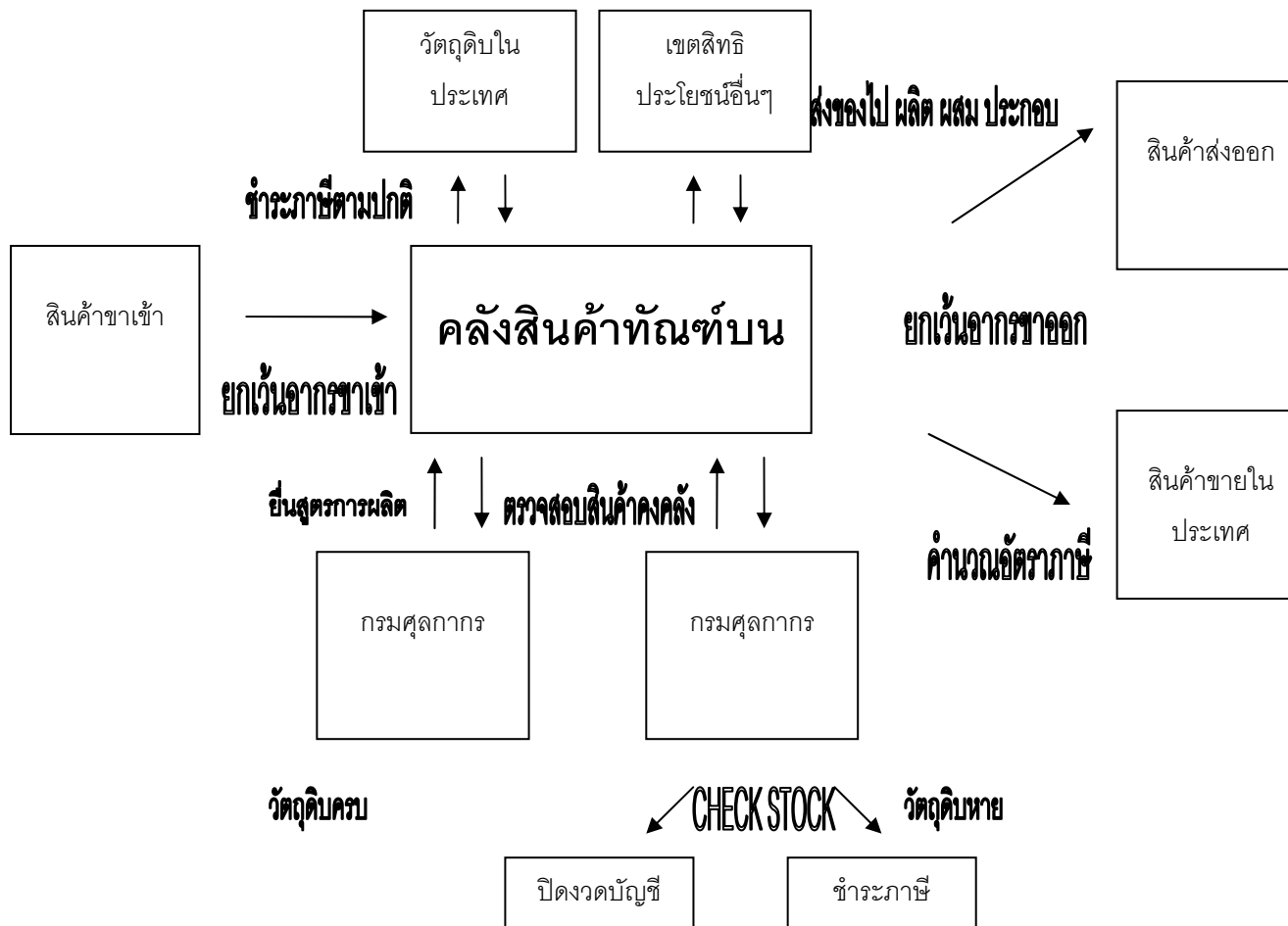
การควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นนอกจากจะควบคุมด้วยระบบบัญชีแล้ว กรมศุลกากรยังได้จัดเจ้าหน้าที่ศุลกากรไปประจำคลังสินค้าทัณฑ์บน เจ้าหน้าที่ที่ไปประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นสังกัดฝ่ายกำกับคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยจะมีขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบ คือ ตรวจของที่นำเข้าหรือส่งออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ควบคุมการนำเข้าเก็บ การนำเข้าภายในประเทศเข้าไปร่วมผลิต การนำของออกจากคลังไปผ่านกรรมวิธีการนอกคลัง การขนย้ายหรือโอนวัตถุดิบ/สินค้าสำเร็จรูป การทำลายและบริจาคของคลัง ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล หรือพื้นที่ที่ทางกรมศุลกากรมอบหมาย

นอกจากหน้าที่ในทางด้านการควบคุมดูแลคลังฯ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติที่กรม
ศุลกากรกำหนดแล้ว ยังมีหน้าที่ให้คำแนะนำและให้บริการทางด้านการตรวจสินค้าที่นำเข้าหรือนำ
ออกจากคลัง รวมทั้งยังมีหน้าที่จะต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ประกอบการนำของออกจากคลังฯโดย
มิได้ชำระค่าภาษีอากรด้วย

3.1.7 สรุปกระบวนการของคลังสินค้าทัณฑ์บน

เมื่อได้กล่าวถึงขั้นตอนและวิธีปฏิบัติ รวมทั้งระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมาตรการ
คลังสินค้าทัณฑ์บน พอจะสรุปให้ชัดเจนและง่ายขึ้นได้ดังนี้ (ภาพที่ 3.3)

ภาพที่ 3.3
สรุประบวนการของคลังสินค้าทัณฑ์บน

3.2 เขตปลอดอากร (Free Zone)

เขตปลอดอากร คือเขตพื้นที่ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นตาม มาตรา 97 ตรี แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2543 สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การ เศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการลงทุน และการค้าเพื่อส่งออก โดยผู้ประกอบการในเขต ปลอดอากร จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นค่าภาษีอากรสำหรับของที่นำเข้าไปอยู่ในเขตพื้นที่ ของเขตปลอดอากร ฉะนั้นเขตปลอดอากรจึงเปรียบเสมือนดินแดนต่างประเทศ ที่ปลอดจากภาระ ภาษีอากรซึ่งอยู่ในประเทศไทย โดยมีเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับดูแลตรวจสอบของยานพาหนะและ บุคคลที่เข้า – ออก เขตปลอดอากรนั้น

การประกาศใช้ พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2543 เพื่อจัดตั้งเขตปลอดอากร เกิด จากเพราะในปัจจุบันการค้าระหว่างประเทศมีการแข่งขันกันอย่างมาก การสนับสนุนและส่งเสริม การส่งออกจึงเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน กับประเทศต่างๆได้ ด้วยเหตุนี้กรมศุลกากรจึงได้กำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นใน ประเทศไทย เพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับสินค้านั้น เพื่อส่งออกไปนอก ราชอาณาจักรอันเป็นการส่งเสริมการส่งออกอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งการจัดตั้งเขตปลอดอากรสามารถ กระทำได้โดยขออนุมัติต่ออธิบดีกรมศุลกากรเท่านั้น จึงมีความสะดวกรวดเร็วและหลักการจัดตั้ง เขตปลอดอากร มีความสอดคล้องกับหลักสากลดังที่บัญญัติไว้ใน อนุสัญญาเกี่ยวโตขององค์การ ศุลกากรโลก ฉะนั้นจึงเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้ประกอบการส่งออกอีกทางหนึ่งที่จะเลือกใช้ให้ เหมาะสมกับกิจการของตนได้

กรมศุลกากรได้อนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากรแห่งแรกตามกฎหมายกรมศุลกากรขึ้น ในประเทศไทย คือ เขตปลอดอากรไฮเทค (บ้านห้วย) เนื้อที่ประมาณ 240 ไร่ ซึ่งตั้งอยู่ในเขต อุตสาหกรรมทั่วไป ของนิคมอุตสาหกรรมบ้านห้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัจจุบันเขตปลอด อากรในประเทศไทยได้มีการขอจัดตั้งเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบันมีเขตปลอดอากรทั้งหมด 45 แห่ง และ มีผู้ประกอบการทั้งสิ้น 180 บริษัท

3.2.1 สิทธิประโยชน์

3.2.1.1 ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าในเขตปลอดอากรในกรณี ดังต่อไปนี้

3.2.1.1.1 ของที่เป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศตามที่อธิบดีอนุมัติ

3.2.1.1.2 ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำไปในเขตปลอดอากรสำหรับใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ

3.2.1.1.3 ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น

3.2.1.2 ยกเว้นอากรขาออก สำหรับของที่ปล่อยไปจากเขตปลอดอากร เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร

3.2.1.3 ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการนำสินค้าจากต่างประเทศเข้าไปในเขตปลอดอากร

3.2.1.4 ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเฉพาะสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออก หรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

3.2.1.5 ยกเว้นภาษีสรรพสามิต สำหรับการนำเข้าและการผลิตของที่ทำในเขตปลอดอากร

3.2.1.6 ยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ สำหรับการนำเข้าและการผลิตที่ทำในเขตปลอดอากร

3.2.1.7 การนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือการนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบบรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพการประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น

3.2.1.8 ของใดที่มีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับยกเว้นหรือคืนเงินอากรเมื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นหรือคืนเงินอากรโดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่น่าจะของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร

3.2.1.9 การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร หรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2482 หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วย พิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จ ในเวลาที่นำของเช่นนั้นออกจากเขตปลอดอากร

3.2.1.10 การนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้ หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักรดังกล่าวในข้อ (9) เว้นแต่จะเป็นการกำจัด หรือทำลายเศษวัสดุ ของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งอยู่ภายในเขตปลอดอากร โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีจะได้รับการยกเว้นค่าภาษีอากร (พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 97 นว)

3.2.1.11 ของที่ปล่อยจากเขตปลอดอากรเพื่อนำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้น ออกไปจากเขตปลอดอากร แต่ในกรณีที่ได้นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำราคาของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษี

3.2.1.12 ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายในบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐาน หรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใดๆสำหรับของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร

3.2.1.13 ไม่มีกำหนดระยะเวลาจัดเก็บรักษาวัตถุดิบต่างๆที่นำเข้ามาในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม หรือประกอบเป็นอย่างอื่น

3.2.1.14 ผลิตรภัณฑ์ที่ได้จากการนำวัตถุดิบเข้ามาผลิต ผสม หรือประกอบในเขตปลอดอากร แล้วจำหน่ายหรือบริโภคภายในประเทศ ได้รับสิทธิลดอัตราอากรลงเหลือเท่ากับอัตราที่ปรากฏที่ต่ำสุดเท่าที่ได้ให้สิทธิพิเศษแก่ผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ตามประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.1/2542 ข้อ 2.7.10

3.2.1.15 การได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นไม่ตัดสิทธิของผู้ประกอบการที่จ ได้รับความเสียหายหรือได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านการเงินตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุน หรือ พ.ร.บ.การนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย เช่น การได้รับการยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีเงินได้, การได้รับอนุญาตให้ถือ

กรรมสิทธิ์ในที่ดิน, การได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวที่เป็นช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรส หรือบุคคลที่อยู่ในอุปการะเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร, การได้รับอนุญาตให้คนต่างด้าวที่เป็นช่างฝีมือและผู้ชำนาญการ สามารถทำงานในราชอาณาจักรได้ หรือผู้ประกอบการสามารถส่งเงินทุนหรือเงินปันผลจากการประกอบการออกนอกราชอาณาจักรได้ เป็นต้น เมื่อได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ที่กฎหมายนั้นๆกำหนด

3.2.2 ขั้นตอนในการจัดตั้งและระเบียบการต่างๆ

การยื่นขอจัดตั้งเขตปลอดอากรจะต้องยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรตามที่กรมศุลกากรกำหนด ณ ส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร โดยต้องกำหนดวัตถุประสงค์ ประเภทของกิจการหรือประเภทอุตสาหกรรม พร้อมทั้งแผนงานและระยะเวลาของโครงการรวมทั้งแหล่งเงินทุน

เอกสารที่ใช้ในการพิจารณา

- กรณีผู้ประกอบการขอจัดตั้งเขตปลอดอากร
 1. คำขอจัดตั้งเขตปลอดอากร
 2. สำเนาใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล
 3. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน และบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน ก่อนวันยื่นคำขอ
 4. สำเนาใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.20)
 5. งบการเงินที่ได้รับการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตย้อนหลัง 3 ปี
 6. สำเนาโฉนดที่ดิน หรือสำเนาหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน หรือหนังสืออนุญาตให้มีสิทธิในการบริหารจัดการในที่ดิน หรือพื้นที่ที่ขอจัดตั้ง
 7. แผนที่โดยสังเขป แบบแปลนแผนผังของสถานที่ที่ขอจัดตั้ง และสิ่งปลูกสร้างขนาดไม่ต่ำกว่า 40 x 60 ซม.
 8. หนังสือรับรองการก่อสร้าง และการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภคที่จำเป็น เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรวมทั้งกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนพร้อมที่จะเปิดดำเนินการ
 9. กรณีที่ผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรเพื่อประกอบอุตสาหกรรมให้ยื่น

9.1 สำเนาหนังสืออนุญาตให้เป็นเขตประกอบอุตสาหกรรม หรือให้เป็นเขตอุตสาหกรรมประเภทอาคารโรงงานเอกเทศ จากกระทรวงอุตสาหกรรม หรือ

9.2 สำเนาหนังสืออนุญาตจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้ใช้พื้นที่ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป หรือ

9.3 สำเนาหนังสือส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสำหรับกิจการเขตอุตสาหกรรม หรือกิจการเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ หรือกิจการเขตอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องประดับ หรือ

9.4 สำเนาหนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองสำหรับอุตสาหกรรมใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

9.5 ในกรณีที่พื้นที่ที่ขอจัดตั้งมีผู้ประกอบการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศอยู่ก่อนแล้ว ให้แสดงหนังสืออนุญาตหรือหนังสือรับรองให้ประกอบการตามที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

10. รายละเอียดโครงการจัดตั้งเขตปลอดอากร อย่างละ 2 ชุด

10.1 โครงการดำเนินงาน วัตถุประสงค์ ประเภทของกิจการหรือประเภทอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาดำเนินการในเขตปลอดอากร

10.2 แผนงาน แผนการบริหารจัดการ ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการจัดสร้างสิ่งปลูกสร้าง สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ และกำหนดระยะเวลาการพัฒนาโครงการ ตั้งแต่เริ่มต้นจนแล้วเสร็จ

10.3 แผนการเงิน แหล่งเงินทุน และขนาดของการลงทุน

10.4 แผนการขาย ให้เช่าซื้อ หรือการใช้สิทธิครอบครองสิ่งหาริมทรัพย์ หรือสิ่งหาริมทรัพย์ เพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร

10.5 แผนการดูแลรักษาสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ หรือข้อเสนอเกี่ยวกับการจัดตั้งกองทุนเพื่อบำรุงรักษา ซ่อมแซม และเสริมสร้างระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก

10.6 โครงการที่จะขยายในอนาคต (ถ้ามี)

10.7 อื่นๆ เช่น ผลที่จะเกิดจากการดำเนินการที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ มาตรการป้องกันความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม และมาตรการกำจัดมลภาวะและรักษาสีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

เอกสารดังกล่าวข้างต้นทุกฉบับ ให้จัดทำสำเนา 1 ชุด ยกเว้นเอกสารข้อ 7 ให้จัดทำสำเนา 2 ชุด เอกสารต้นฉบับและสำเนาให้ผู้มีอำนาจลงนามและประทับตราบริษัททุกแผ่น เอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารหลักฐานที่จะใช้ในขั้นตอนการพิจารณาการจัดตั้งเขตปลอดอากร โดยจะต้องยื่นพร้อมหนังสือนำของบริษัทฯ ซึ่งหนังสือนำนั้นก็คือหนังสือแสดงความจำนงขอจัดตั้งคลังฯของบริษัทนั่นเอง

- กรณีผู้ประกอบการขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

1. คำขอเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบ
2. สำเนาใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล
3. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน และบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน ก่อนวันยื่นคำขอ
4. สำเนาใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.20)
5. สำเนาหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่ขอประกอบกิจการ
6. หนังสือยินยอมจากผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากร
7. งบการเงินที่ได้รับการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตย้อนหลัง 3 ปี หรือผลการดำเนินงานอย่างอื่น
8. แบบแปลนแผนผังสถานที่ตั้งสถานประกอบการในเขตปลอดอากร
9. รายละเอียดการขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร
 - 9.1 วัตถุประสงค์
 - 9.2 ประเภทของกิจการ
 - 9.3 แผนงานและกระบวนการผลิต
 - 9.4 แหล่งเงินทุน

เอกสารดังกล่าวข้างต้นทุกฉบับ ให้จัดทำสำเนา 1 ชุด ยกเว้นเอกสารข้อ 8 ให้จัดทำสำเนา 2 ชุด เอกสารต้นฉบับและสำเนาให้ผู้มีอำนาจลงนามและประทับตราบริษัททุกแผ่น

กรณีสถานที่ที่ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรมีผู้ประกอบการในเขตดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขอเป็นผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรไปในคราวเดียวกัน หรือภายหลังที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากรแล้วก็ได้

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการจัดตั้งเขตปลอดอากร

1.สถานที่ที่ขอจัดตั้งเขตปลอดอากร ต้องอยู่ในบริเวณที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่าเหมาะสมและมีพื้นที่ต่อเนื่องกันและเป็นพื้นที่ที่กรมศุลกากรสามารถควบคุมการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรได้ โดยมีขนาดสถานที่เหมาะสมกับประเภทกิจการ

1.1 กรณีสถานที่จัดตั้งเขตปลอดอากรเฉพาะเพื่อการประกอบการอุตสาหกรรม ต้องเป็น

1.1.1 ผู้ที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมให้เป็นผู้ประกอบการเขตประกอบการอุตสาหกรรม หรือ

1.1.2 ผู้ที่ได้รับอนุมัติจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ให้เป็นเขตชุมชนอุตสาหกรรมประเภทอาคารโรงงานเอกเทศ หรือ

1.1.3 ผู้ที่ได้รับอนุญาตจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้ใช้พื้นที่ในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป หรือ

1.1.4 ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสำหรับกิจการเขตอุตสาหกรรม หรือกิจการเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ หรือกิจการเขตอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ หรือ

1.1.5 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร กฎหมายว่าด้วยการเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นต้น

1.2 กรณีการจัดตั้งเขตปลอดอากรเพื่อการพาณิชย์กรรม ต้องเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า/ส่งออก ได้แก่

1.2.1 การค้า หรือการบริการ หรือการขนส่งระหว่างประเทศ

1.2.2 การกระจายสินค้า คลังสินค้า การซื้อมาและขายไป หรือศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศ

1.2.3 การแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ การประชุมระหว่างประเทศ

1.2.4 การซ่อมหรืองานด้านวิศวกรรม การตรวจสอบ วิเคราะห์ และรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือผลผลิตทางการเกษตร

1.2.5 กิจการอื่นที่อธิบดีเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ

ทั้งนี้เขตปลอดอากรหนึ่งอาจเป็นเขตปลอดอากรเพื่อการประกอบอุตสาหกรรม หรือเพื่อการพาณิชย์กรรม หรือเพื่อกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างในเขตเดียวกันก็ได้

2. การจัดตั้งเขตปลอดอากรจะต้องไม่เป็นการจัดตั้งเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรเพียงรายเดียว หรือรายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ เว้นแต่จะมีเหตุผลชัดเจนเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ กรณีที่มีผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ที่ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรอยู่ก่อนแล้ว ต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย

3. เขตปลอดอากรต้องมีประตูเข้า – ออก และรั้วรอบขอบชิดที่เหมาะสม ที่ความมั่นคงแข็งแรง ฐานเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กล้อมรอบเขตปลอดอากร เว้นแต่โดยสภาพของกิจการไม่จำเป็นต้องมีรั้ว หรือโดยสภาพแวดล้อมสามารถใช้สิ่งอื่นทดแทนรั้วได้

4. ผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องจัดให้มีสาธารณูปโภค ระบบควบคุมกำกัดมลพิษ และรักษาสิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่จำเป็น และห้ามมิให้จัดตั้งที่อยู่อาศัยในเขตปลอดอากร

5. ผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องจัดให้มีสถานที่ อาคาร สิ่งก่อสร้าง เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงานดังนี้

5.1 สถานที่อันควรสำหรับเป็นที่ทำการสำนักงานศุลกากร ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม โดยมีอุปกรณ์สำนักงานและเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์สำหรับการบริหารสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรและระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange : EDI) และการจัดวางระบบสายสัญญาณสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการควบคุมการรับมอบ – ส่งมอบ การขนย้าย การเก็บรักษา การควบคุม และตรวจปล่อยสินค้าด้วยระบบรหัสแถบเส้น (Bar Code System) หรือระบบควบคุมที่ทันสมัยอย่างอื่นตามที่กรมศุลกากรกำหนด และเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีระบบควบคุมสินค้าของผู้ประกอบการภายในเขตปลอดอากร ตามมาตรฐานที่กรมศุลกากรกำหนด และอุปกรณ์เครื่องใช้ในสำนักงานเท่าที่จำเป็น

5.2 สถานที่ตรวจขาเข้า – ออกอยู่ในบริเวณเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกับสำนักงานศุลกากรที่มีพื้นที่กว้างขวางเพียงพอกับการปฏิบัติงานพร้อมทั้งต้องจัดให้มีเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการตรวจสินค้าของเจ้าหน้าที่ตามที่กรมศุลกากรกำหนด

5.3 สถานที่ตรวจสอบ (Checking Post) ตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมแยกช่องทางเข้าและออกซึ่งแต่ละช่องทางเข้า – ออก ความกว้างไม่น้อยกว่าช่องทางละ 3 เมตร และเครื่อง

ซึ่งนำหน้า อีเลคทรอนิกส์ประจำบริเวณช่องทางเข้า – ออก ที่เชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ได้ และมีบริเวณสถานที่จอดรถยนต์เพื่อตรวจยานพาหนะและสินค้าชั่วคราว และเครื่องอำนวยความสะดวก เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและจำเป็น เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและควบคุม เช่น โทรศัพท์วงจรปิด (CCTV) ที่มีความสามารถในการบันทึกภาพเหตุการณ์ บุคคล หมายเลขทะเบียนยานพาหนะ หมายเลขตู้คอนเทนเนอร์ และหรือสิ่งของที่ผ่านเข้า – ออก และเปิดตรวจสอบข้อมูลภาพถ่ายย้อนหลังได้ไม่น้อยกว่า 60 วัน และเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงกับระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange : EDI) ของกรมศุลกากร เป็นต้น ทั้งนี้ ตามความจำเป็นตามที่กรมศุลกากรกำหนด

5.4 สถานที่อันควรสำหรับเป็นที่พักอาศัยของเจ้าหน้าที่ศุลกากรซึ่งอยู่นอกเขตปลอดอากร โดยอาจอยู่ในบริเวณเดียวกัน หรือใกล้เคียงกับสำนักงานศุลกากรตามความเหมาะสม

6. ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องดูแลรักษาสถานที่ ระบบ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ได้จัดให้มีไว้ใช้ดังกล่าวข้างต้น และจะต้องดูแลข้อมูลคอมพิวเตอร์ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย พร้อมทั้งจะให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบตลอดเวลา รวมถึงการแก้ไขปรับปรุง การพัฒนาระบบ และจัดหาเพิ่มเติมตามที่กรมศุลกากรกำหนด

7. ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องไม่นำที่ดิน อสังหาริมทรัพย์ ส่วนควบและอุปกรณ์ซึ่งใช้เป็นระบบสาธารณูปโภค หรือที่ดินที่ใช้เพื่อบริการสาธารณะ และเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไปใช้เป็นหลักประกันหนี้หรือก่อให้เกิดภาระผูกพันไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

8. ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องดำเนินการจัดทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่กรมศุลกากร และเพื่อผูกพันให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องชำระค่าธรรมเนียมสำหรับเขตปลอดอากร ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

9. กรมศุลกากรจะอนุมัติให้มีเขตปลอดอากร โดยผู้ที่ขอจัดตั้งจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังนี้

9.1 เป็นรัฐวิสาหกิจหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ.2535 หรือบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เฉพาะกรณีที่เป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประสงค์ที่จะขอจัดตั้งเขตปลอดอากรในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร

และฉะเชิงเทรา จะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท ในพื้นที่อื่นจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท หรือมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการและเป็นกิจการที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง

9.2 เป็นกิจการที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง

9.3 เป็นผู้มีสิทธิหรือสิทธิครอบครอง หรือเป็นผู้มีสิทธิบริหารจัดการในที่ดินหรือพื้นที่ที่ขอจัดตั้ง

9.4 ต้องไม่เคยมีประวัติกระทำความผิดร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกรมศุลกากรย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ

10. ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และประกาศกรมศุลกากรไม่ว่าจะเป็นกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และประกาศกรมศุลกากรที่ใช้บังคับอยู่แล้วหรือที่จะออกใช้บังคับต่อไปในภายหน้า

คุณสมบัติของผู้ขอจัดตั้งเขตปลอดอากร

1. เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทเอกชน จำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ.2535 หรือบริษัท จำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีเป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ประสงค์จะขอจัดตั้งเขตปลอดอากรในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล จะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท ในเขตพื้นที่อื่นจะต้องมีเงินจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท หรือมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการ และเป็นกิจการที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง

2. เป็นผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือเป็นผู้มีสิทธิบริหารจัดการในที่ดินหรือพื้นที่ที่ขอจัดตั้ง

3. ต้องไม่เคยมีประวัติกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร ย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ

การดำเนินการขอจัดตั้งเขตปลอดอากร

1. ผู้ประสงค์จะยื่นคำขอจัดตั้งเขตปลอดอากรให้ยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรตามที่กรมศุลกากรกำหนด ณ ส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักศุลกากรสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร กรมศุลกากร โดยต้องกำหนด วัตถุประสงค์ ประเภทของกิจการหรือประเภทอุตสาหกรรม พร้อมทั้งแผนงานและระยะเวลาของโครงการรวมทั้งแหล่งเงินทุน

2. ผู้ที่ได้รับอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรจะต้องทำสัญญาประกันประกันและทัณฑ์บน เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่กรมศุลกากร และเพื่อผูกพันให้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับที่กรมศุลกากรกำหนดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม สำหรับเขตปลอดอากรตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง

3. หากผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรดำเนินการก่อสร้างอาคาร สถานที่ และ จัดหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งจัดการเรื่องสาธารณูปโภคที่จำเป็นแล้วเสร็จตาม หลักเกณฑ์ที่กรมศุลกากรกำหนด และตามคำขอจัดตั้งฯ รวมทั้งเอกสารประกอบและพร้อมที่จะ ดำเนินการ ก็จะได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการ พร้อมคืนหนังสือค้ำประกันของธนาคารที่ผู้ได้รับอนุมัติ จัดตั้งฯได้วางค้ำประกันไว้

4. กรณีมีเหตุผลอันสมควรอธิบดีอาจผ่อนผัน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าว ได้

คุณสมบัติของผู้ขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

1. เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีฐานะทางการเงินมั่นคง เป็นผู้มีความซื่อสัตย์หรือ สิทธิครอบครองในที่ดินหรือพื้นที่ที่ขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ซึ่งได้รับความยินยอมจาก ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร

2. ผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องดำเนินการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร หรือกิจการอื่นใดที่อธิบดีเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการเศรษฐกิจของ ประเทศ

3. ต้องไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร ย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ

การดำเนินการเป็นผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

1. การยื่นคำขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ต้องยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษร ตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด ณ ส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษี อากร กรมศุลกากร โดยต้องระบุรายละเอียดการขอประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

2. ผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร จะต้องจัดทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนตาม แบบที่กรมศุลกากรกำหนด ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติเพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น แก่กรมศุลกากร และเพื่อผูกพันให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่กรมศุลกากรกำหนด

3. ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการเขตปลอดอากรและผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ระเบียบ คำสั่ง และประกาศกรมศุลกากรทั้งที่ใช้บังคับอยู่ หรือที่ออกใช้บังคับต่อไปภายหน้า รวมทั้งข้อกำหนดตามสัญญาประกันและทัณฑ์บน โดยเคร่งครัด

4. ในกรณีผู้ได้รับอนุมัติไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนการอนุมัติหรือจัดการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อแก้ปัญหาตามที่เห็นสมควร การเพิกถอนให้มีผลบังคับใช้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับความแจ้งจากกรมศุลกากร

อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับเขตปลอดอากร

ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปี โดยมีอัตราค่าธรรมเนียม 300,000 บาทต่อปี ค่าธรรมเนียมประจำปีจะสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี และจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีของปีถัดไป ก่อนวันที่ 31 ธันวาคมของปีปัจจุบัน

การยกเลิกสัญญาและเพิกถอนการอนุมัติจัดตั้ง

1. กรณีที่กรมศุลกากรเป็นผู้บอกเลิกสัญญาประกัน อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะบอกเลิกสัญญาประกันและเพิกถอนการอนุมัติการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนทุกประเภท เมื่อผู้ให้สัญญากระทำผิดเงื่อนไขใดๆในสัญญานี้ ลักรมศุลกากรเห็นว่าหากจะให้ดำเนินการต่อไป อาจจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะเรียกร้องค่าเสียหายอันเนื่องจากการกระทำผิดเงื่อนไขใดๆในสัญญานี้ตามแต่จะเห็นควร โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนเงินที่ผู้ให้สัญญาได้นำหนังสือค้ำประกันของธนาคารมาว่าไว้ต่อกรมศุลกากร และผู้ให้สัญญาจะต้องชำระให้ครบถ้วนตามจำนวนที่อธิบดีเรียกร้องภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับความแจ้งจากกรมศุลกากร

2. กรณีที่ผู้ให้สัญญาประสงค์จะบอกเลิกสัญญานี้ ผู้ให้จะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่ออธิบดีกรมศุลกากร แต่บรรดาความรับผิดชอบและข้อผูกพันใดๆตามข้อสัญญานี้จะสิ้นสุดลง ก็ต่อเมื่ออธิบดีกรมศุลกากรได้ยินยอม และเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเท่านั้น ไม่ว่าสัญญาประกันจะสิ้นสุดด้วยเหตุใด ถ้าผู้ให้สัญญาได้กระทำการใดๆอันเป็นเหตุให้กรมศุลกากรเกิดสิทธิที่จะเรียกร้องให้ผู้ให้สัญญาต้องจ่ายเงิน หรือต้องปฏิบัติใดๆ ผู้ให้สัญญาจะต้องจ่ายเงิน หรือปฏิบัติตามดังกล่าวนั้นต่อไปจนครบถ้วน และยอมรับผิดชอบในความเสียหายอันเกิดจากการเพิกเฉย หรือละเว้นที่จะใช้เงินหรือปฏิบัติตามดังกล่าวทุกประการ ตามสัญญาประกันที่ให้ไว้แก่กรมศุลกากร

3.2.3 การนำเข้า

ในการนำเข้าผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และประกาศ เช่นเดียวกับการนำเข้าปกติ จะมีความแตกต่างจากกรณีปกติก็เพียงในเรื่องของเอกสารสำหรับการนำเข้าสินค้าเช่นเดียวกับการนำเข้าสินค้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนดังกล่าวในลำดับต่อไป

พิธีการศุลกากรเกี่ยวกับการนำเข้าเขตปลอดอากร

ในกรณีที่ผู้ประกอบการจัดตั้งอยู่ในเขตปลอดอากร เมื่อผู้ประกอบการยื่นใบขนสินค้าขาเข้า เพื่อนำของเข้าไปในเขตปลอดอากรให้หน่วยงานพิธีการประจำเขตปลอดอากรตรวจสอบให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประมวลระเบียบปฏิบัติ ทั้งนี้จะต้องมีสำเนาหนังสือรับรองเป็นผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรแนบมาด้วย

กรณีเป็นการนำของเข้าในเขตปลอดอากรในนามผู้อื่นที่มีผู้ใช้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรนั้น ผู้นำของเข้าต้องยื่นคำขออนุญาตนำของเข้าเขตปลอดอากร พร้อมกับการยื่นใบขนสินค้าขาเข้าและในช่องผู้นำของเข้าในใบขนสินค้าให้สำแดงชื่อผู้นำของเข้าตามที่ปรากฏในบัญชีราคาสินค้า (Invoice)

กรณีเป็นการนำของเข้าในลักษณะเป็นของติดตัวผู้โดยสารซึ่งนำเข้าทางท่าอากาศยานนานาชาติ ให้สำนักงานศุลกากรประจำท่าอากาศยานนั้นๆพิจารณาตรวจสอบ หากมีหลักฐานแสดงว่าเป็นของที่ผู้นำของเข้ามาเพื่อใช้ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศในเขตปลอดอากรจะตรวจสอบและปฏิบัติเช่นเดียวกัน

กรณีนำของจากต่างประเทศเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อการบริโภคหรือใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ให้ผู้นำเข้ายื่นใบขนสินค้าขาเข้าและชำระภาษีอากรเช่นเดียวกับการนำของเข้ามาในราชอาณาจักร

ในกรณีนำสินค้าในราชอาณาจักรซึ่งไม่ใช่ของที่ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ หรือของโอนจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือของโอนจากเขตปลอดอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม หรือของที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน หรือของที่ได้รับการยกเว้น หรือ

คืนภาษีสรรพสามิตเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำเขตปลอดอากร ตรวจสอบรายละเอียดแห่งของ (ได้แก่ ชนิดของ สภาพของ ราคาของ จำนวนหรือปริมาณ เป็นต้น) ให้บันทึกการรับรองและอนุญาตให้นำสินค้าเข้าเก็บในเขตปลอดอากรได้ และมอบสำเนาให้แก่ผู้ร้องขอ ส่วนต้นฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐาน ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าในราชอาณาจักรที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับของในราชอาณาจักรที่นำเข้าไปยังเขตปลอดอากรใช้อัตราภาษีร้อยละ 0

การตรวจปล่อยและการนำของเข้าเก็บในเขตปลอดอากร

ในการสั่งการตรวจ ให้สั่งตรวจโดยระบุข้อความ“ให้มัดลวดประทับตรา กศก.นำไปตรวจปล่อยที่สำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากร (ชื่อเขตปลอดอากร)” เมื่อหน่วยงานศุลกากรประจำท่าหรือที่ที่นำเข้า ตรวจสอบใบขนสินค้ากับบัญชีสินค้าแล้ว ให้หน่วยงานตรวจปล่อยพิจารณาตรวจสอบเครื่องหมายและเลขหมายหีบห่อ หรือ ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยให้เสนอหัวหน้าหน่วยงานศุลกากรประจำท่าหรือที่ที่นำเข้านั้นเพื่อขอเปิดตรวจ โดยให้บันทึกผลการตรวจเครื่องหมาย เลขหมาย จำนวนหีบห่อ หรือผลการเปิดตรวจ ลงในช่องบันทึกการนำส่งด้านหลังใบขนสินค้าฯ รวมทั้งให้บันทึกใบขนย้ายของท่าหรือที่ที่นำเข้า (SLIP) ว่า “ขนย้ายไปสำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากร (ชื่อเขตปลอดอากร)” และออกไปส่งปล่อยให้ รสพ.ของท่าหรือที่ที่นำเข้าส่งมอบของต่อไป

การควบคุมการขนย้ายของจากท่าหรือที่ที่นำเข้าไปยังเขตปลอดอากรนั้น ให้ขนส่งโดยระบบคอนเทนเนอร์หรือโดยบรรทุกชนิดตู้ทึบ (CLOSED VAN) และให้มัดลวด ประทับตรา กศก. และ/หรือร้อยแถบเหล็ก RTC ที่ประตูคอนเทนเนอร์หรือรถบรรทุกชนิดตู้ทึบ ในกรณีที่ไม่สามารถขนส่งโดยระบบคอนเทนเนอร์หรือโดยรถบรรทุกชนิดตู้ทึบได้ ให้ผู้นำเข้าหรือผู้รับมอบอำนาจยื่นคำร้องขอผ่อนผันต่อสำนักงานศุลกากรประจำท่าหรือที่ที่นำเข้า หากผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรประจำท่าหรือที่ที่นำเข้า หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาแล้วเห็นสมควรก็อนุญาตให้ทำการขนส่งโดยยานพาหนะชนิดอื่นได้ โดยจะต้องมัดลวด ประทับตรา กศก.ที่หีบห่อทุกหีบห่อ พร้อมทั้งกำกับดูแลให้ผู้นำเข้าหรือตัวแทนปิดป้ายแสดงเครื่องหมายของเข้าเขตปลอดอากรที่สามารถเห็นได้ชัดเจนไว้ที่คอนเทนเนอร์หรือยานพาหนะสำหรับใช้ขนส่งโดยไม่ต้องจัดเจ้าหน้าที่คุมส่ง แล้วให้ผู้นำเข้าหรือผู้รับมอบอำนาจลงลายมือชื่อในสมุดทะเบียนรับต้นฉบับและสำเนาใบขนสินค้าหรือคำขอขนย้ายพร้อมเอกสารประกอบ รวมทั้งของที่นำเข้าไปมอบ

ให้หน่วยงานประจำเขตปลอดอากรเพื่อทำการตรวจปล่อยต่อไป หากการขนย้ายเกิดขึ้นนอกเวลาทำการ ให้เจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกระทรวง

เมื่อหน่วยงานศุลกากรประจำท่าหรือที่ที่นำเข้าปล่อยสินค้าเพื่อนำเข้าเขตปลอดอากร ผ่านไปแล้วเป็นเวลา 2 วันทำการ และยังไม่ได้รับการตอบกลับมาจากสำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากร ให้หน่วยงานศุลกากรประจำท่าหรือที่ที่นำเข้า ติดตามและตรวจสอบจากสำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากรโดยทันที

การเก็บของในเขตปลอดอากรจะต้องแยกเก็บไว้เป็นประเภท เป็นหมวดหมู่ และแยกของที่อยู่ระหว่างการผลิตและผลิตสำเร็จแล้ว โดยของที่นำเข้าเก็บในเขตปลอดอากรนั้น จะต้องเก็บไว้ในหีบห่อเดิมที่นำเข้าไว้แต่จะได้รับอนุญาต ในกรณีที่มีการนำของภายในประเทศเข้ามาร่วมผลิตในเขตปลอดอากรจะต้องแยกเก็บเป็นเอกเทศพร้อมจัดทำเอกสารแสดงรายการและวันที่นำเข้า โดยให้ใช้รายละเอียดของที่เจ้าหน้าที่ได้จดไว้ในเวลาที่นำเข้าเก็บในเขต เพื่อใช้สำหรับประเมินอากร ทั้งนี้ ของดังกล่าวจะต้องมีช่องทางให้ตรวจสอบได้โดยสะดวกและทั่วถึง หากมีของที่ขาดหายหรือสูญหายก่อนการจดยกการของขึ้นบกให้ผู้ตรวจปล่อยเสนอผู้บังคับบัญชาตามสมควร เพื่อพิจารณาเพราะอาจมีของที่จะต้องเสียอากรขาเข้าตั้งแต่วินำเข้าสำเร็จได้

3.2.4 การผลิตและการยื่นสูตรการผลิต

เมื่อผู้ประกอบการได้นำวัตถุดิบที่จะใช้ในการผลิตเข้ามาเพื่อประกอบการผลิต ผสมประกอบสินค้านั้น ในการผลิตของเขตปลอดอากรจะมีความแตกต่างจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรจะได้รับสิทธิการผลิตโดยไม่มีเงื่อนไขและระยะเวลาในการผลิตและส่งออก เพราะวัตถุดิบต่างๆที่เก็บไว้ในเขตปลอดอากรนั้นไม่มีการจำกัดระยะเวลาในการจัดเก็บ ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเก็บวัตถุดิบไว้ได้ตลอดจนกว่าจะมีการใช้งานนับแต่วินำเข้าไม่ว่าจะเก็บอยู่ในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือในสภาพที่ผลิต ผสม ประกอบเป็นของอื่นแล้ว

การผลิตสินค้าผู้ประกอบการได้รับการยกเว้นไม่จำเป็นต้องยื่นสูตรการผลิตใดๆ ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงกรรมวิธีหรือสูตรการผลิตก็ตาม หากแต่ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีการแนบ

เอกสารการตัดวัตถุดิบในการผลิตสินค้าไว้เพื่อการตรวจวัตถุดิบขาด/เกินของเจ้าหน้าที่ศุลกากร เท่านั้นในการตรวจนับประจำปี และอีกสิทธิประโยชน์ในการผลิตของผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรก็คือ การได้รับการยกเว้นในเรื่องการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน (มอก.) สำหรับการ ผลิต ประกอบ บรรจุหรือดำเนินการอื่นใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำออกไปนอกราชอาณาจักร

หนึ่งในกรณีนำของออกไปผลิตนอกเขตปลอดอากรจะต้องได้รับอนุญาตพร้อม ดำเนินการด้านเอกสารในการนำของออก และได้รับอนุญาตนำกลับเข้ามา โดยจะต้องพิสูจน์ได้ว่า เป็นของรายการเดียวกัน

เมื่อผ่านขั้นตอนในการผลิตก็จะทำการส่งออกซึ่งในการส่งออกจะต้องปฏิบัติอย่างไร บ้าง มีระเบียบข้อบังคับและกฎเกณฑ์อย่างไรนั้น จะได้กล่าวถึงตอนต่อไปดังนี้

3.2.5 การส่งออก

กระบวนการต่อไปหลังจากผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือทำการอื่นใดกับสินค้าแล้ว ก็ จะอยู่ถึงขั้นตอนการส่งออกสินค้าต่อไป

พิธีการศุลกากรเกี่ยวกับการนำของออกจากเขตปลอดอากร

การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ส่งของออกยื่น คำขออนุญาตส่งของออกจากเขตปลอดอากรตามแบบที่กำหนดพร้อมกับการยื่นใบขนสินค้าขา ออก และให้จัดทำใบกำกับสินค้าตามที่กำหนด พร้อมสำเนา 1 ฉบับแนบไปกับสินค้าและใบขน สินค้าขาออก ต้นฉบับให้แก่ผู้ส่งของออกหรือผู้รับมอบอำนาจรับไปดำเนินการต่อไป ส่วนสำเนา เก็บรักษาไว้ที่สำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากร หากผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ประสงค์จะส่งของออกนอกราชอาณาจักรในนามผู้อื่น โดยของที่ส่งออกเป็นของหรือผลิตภัณฑ์ที่ ได้จากของที่นำเข้าเขตปลอดอากรโดยผู้ประกอบการรายนั้นๆ ในช่องผู้ส่งของออกในใบขนสินค้า ให้สำแดงชื่อผู้ส่งออกตามที่ปรากฏในบัญชีราคาสินค้า (Invoice) และปฏิบัติพิธีการศุลกากร เช่นเดียวกับการดำเนินการปกติ

สำหรับการตรวจก็ให้ปฏิบัติตามปกติ การควบคุมของที่ตรวจแล้ว การบรรจุ และการขนย้ายของให้ปฏิบัติตามพิธีการตามปกติ แต่ต้องกระทำ ณ เขตปลอดการนั้น

ของบางชนิดซึ่งโดยปกติในการส่งออกนอกราชอาณาจักรจะต้องส่งของนั้น หรือตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ชนิด คุณภาพ ส่วนผสม ฯลฯ แต่ในการนำของดังกล่าวออกจากเขตปลอดอากรไปนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติพิธีการ และตรวจปล่อยไปได้เลยโดยไม่ต้องส่งวิเคราะห์ เนื่องจากเขตปลอดอากรได้รับยกเว้นเรื่องการตรวจคุณภาพ และมาตรฐานการประทับตรา

กรณีการนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ให้สำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากรดำเนินการกับใบขนสินค้าขาเข้าเช่นเดียวกับการนำของจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งของนั้นจะต้องเสียอากรขาเข้า ภาษีสรรพสามิต ภาษีเพิ่มหาไทย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกจากเขตปลอดอากร โดยให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่น่า ของเช่นนั้นออกจากเขตปลอดอากร ราคาที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณค่าภาษีอากรสำหรับของที่นำออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักรนั้นให้ใช้ราคาศุลกากรแห่งของนำเข้าตามประมวลระเบียบปฏิบัติภาค 2 หมวด 1 บทที่ 4 ตามลำดับ วิธีการกำหนดราคาโดยอนุโลม ทั้งนี้บัญชีราคาสินค้าให้สำแดงราคาซื้อขายเป็นเงินบาท

แต่ในกรณีที่ได้นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำราคาของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษี ทั้งนี้การตรวจสอบใบขนสินค้าขาเข้าที่ยื่นผ่านพิธีการศุลกากรจะต้องตรวจสอบรายการดังต่อไปนี้

1. การสำแดงราคาของในบัญชีราคาสินค้า (Invoice) ต้องแยกราคาของในราชอาณาจักรซึ่งเป็นของไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นอากรและได้จัดแจ้งไว้ในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ออกจากราคาของที่นำเข้าให้ชัดเจน หากไม่มีการแยกราคาของในบัญชีราคาสินค้าให้ถือว่าราคาของที่นำเข้าไม่มีการนำของในราชอาณาจักรเข้าไปผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของที่นำเข้านั้น และให้ถือเอาราคาของที่สำแดงในบัญชีราคาสินค้า (Invoice) เป็นเกณฑ์ในการที่จะกำหนดราคาศุลกากรต่อไป

2. การสำแดงราคาในใบขนสินค้าขาเข้าหากมีการนำของในราชอาณาจักรเข้าไปผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของที่นำเข้านั้น และมีการแยกราคาของในบัญชีราคาสินค้า ให้ผู้นำของเข้าสำแดงราคาซึ่งได้หักราคาของของในราชอาณาจักรซึ่งเป็นของไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นอากรตามที่ได้จัดแจ้งไว้ นั้น ออกจากราคาซื้อขาย

การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักรให้ผู้มีภาระหน้าที่ในการชำระค่าภาษีอากรเป็นผู้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าต่อสำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากร โดยในช่อง “ท่าหรือที่ที่นำเข้า” ให้สำแดงชื่อสำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากร และช่อง “วันนำเข้า” ให้สำแดงวันที่จะนำของออกจากเขตปลอดอากร

ให้หน่วยงานพิธีการประจำเขตปลอดอากรประทับตราคำว่า “ของออกจากเขตปลอดอากร เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร” ด้วยอักษรสีแดงขนาดใหญ่ลงในบริเวณส่วนบนขวามือของใบขนสินค้าขาเข้า เพื่อการคัดแยกใบขนสินค้าขาเข้าของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ของที่นำออกจากเขตปลอดอากร เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร หากของนั้นโดยปกติในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องส่งของนั้นหรือตัวอย่างเพื่อนวิเคราะห์ ชนิด คุณภาพหรือส่วนผสม ฯลฯ ก็ให้ส่งวิเคราะห์และปฏิบัติพิธีการตรวจปล่อยไปตามปกติ

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นขั้นตอนการนำเข้า ผลิต และส่งออก เมื่อสินค้าได้ส่งออกไปแล้วทางท่า ด่านศุลกากร หรือสนามบินศุลกากรใดๆที่ได้ทำการส่งออก ก็จะส่งใบขนสินค้าและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทางคลังสินค้าทัณฑ์บนกลับมาที่ฝ่ายตรวจเขตปลอดอากร เพื่อให้ประกอบการพิจารณาตัดบัญชีวัตถุประสงค์ต่อไป ซึ่งในเรื่องของการควบคุมและทะเบียนบัญชีนั้น จะได้กล่าวถึงในรายละเอียดต่อไป

3.2.6 การควบคุมและทะเบียนบัญชีเขตปลอดอากร

ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรต้องเก็บรักษาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้า การส่งของออก การรับโอนของ การโอนของออก การชำระภาษีอากร การขอทำลายหรือบริจาค รายละเอียดของของคงเหลือ และการดำเนินการอื่นใดที่มีผลต่อปริมาณของของที่

นำเข้าไปในเขตปลอดอากร รวมทั้งต้องบันทึกหลักฐานทั้งหมดไว้ในระบบคอมพิวเตอร์โดยเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต่วันที่มีการดำเนินการตามหลักฐานดังกล่าว ซึ่งเจ้าหน้าที่ศุลกากรสามารถเข้าไปตรวจสอบได้ตลอดตามรอบระยะเวลาที่กำหนดให้มีการตรวจสอบ หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดเงื่อนไข ระเบียบข้อบังคับ หรือกฎหมาย

ให้สำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากร กำกับดูแลให้ผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร จัดทำรายงานการนำเข้าของเข้า การส่งออก การรับโอนของ การโอนของออก การชำระภาษีอากร การขอทำลายหรือบริจาคน และรายละเอียดของของคงเหลือ รวมทั้งการดำเนินการอื่นใดที่มีผลต่อปริมาณของของที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากร ภายใน 15 วันนับแต่วันสิ้นงวด โดยกำหนดปีละ 2 งวด ทั้งนี้ให้ถือวันที่ 30 มิถุนายน และ 31 ธันวาคม ของแต่ละปีเป็นวันสิ้นงวด และให้รายงานต่อสำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากรพร้อมแผ่นบันทึกข้อมูลของรายงานดังกล่าว

ให้หัวหน้าสำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากรมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบรายงานของผู้ประกอบกิจการและตรวจนับของคงเหลือให้ถูกต้องตรงกันอย่างน้อยปีละครั้ง เว้นแต่มีเหตุอันควรสงสัยอาจเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบตามเหตุผลและความจำเป็น

การควบคุมเขตปลอดอากรโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

ในส่วนของการควบคุมและตรวจสอบนั้น สำนักงานศุลกากรประจำเขตปลอดอากรจะจัดเจ้าหน้าที่ประจำสถานีตรวจสอบ (Checking Post) ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบสิ่งของ ยานพาหนะ และบุคคลที่ผ่านเข้าออกเขตปลอดอากร โดยให้ผู้บังคับบัญชาคอยสอดส่องดูแลและตรวจตราการปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานีตรวจสอบ

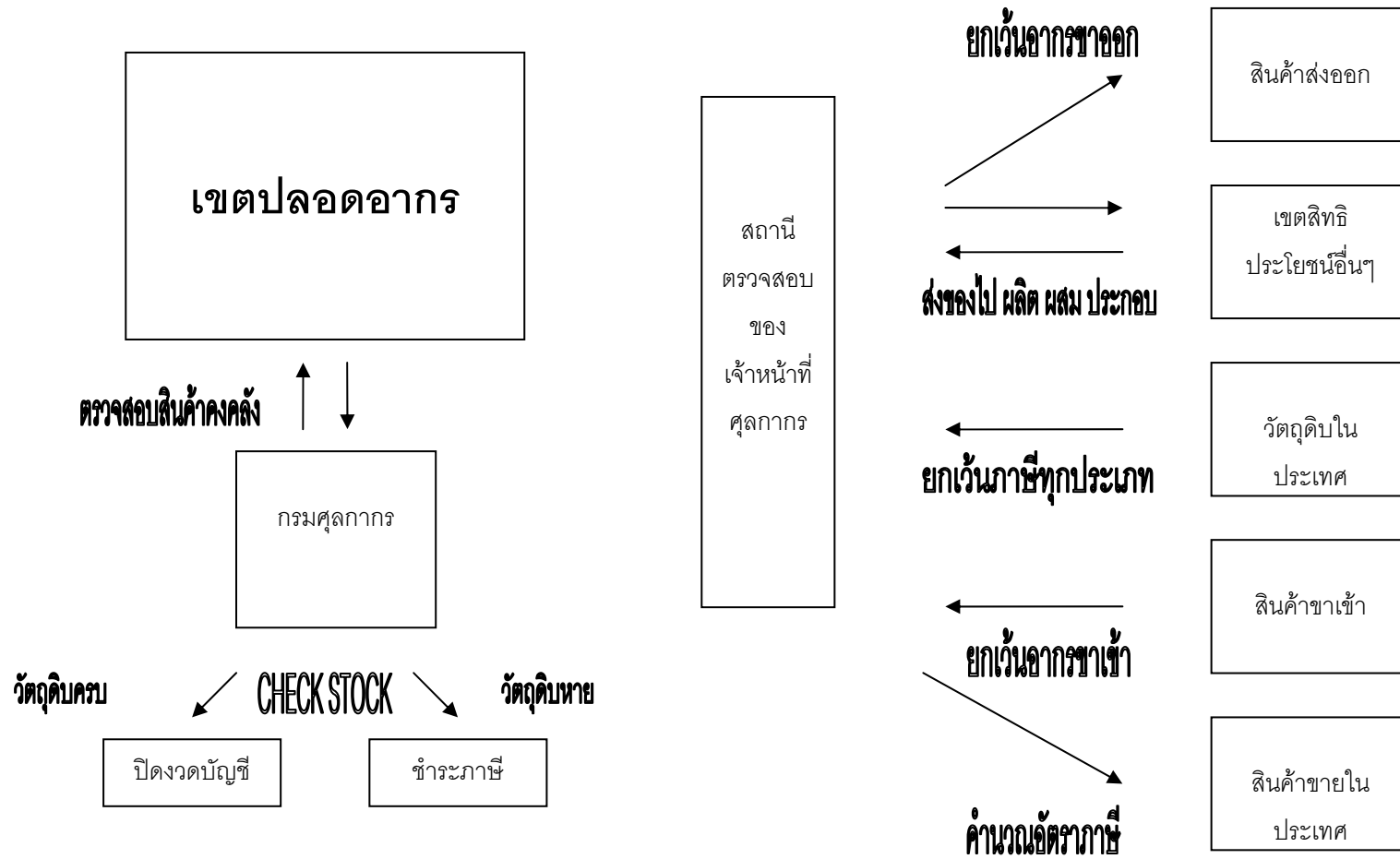
การควบคุมเขตปลอดอากรเป็นการควบคุมทางกายภาพ (Physical Control) และการควบคุมตรวจสอบทางบัญชีเป็นหลักไม่ต้องวางประกัน ไม่ต้องยื่นสูตรการผลิต ไม่ต้องขอคืนอากร เป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ค่าภาษีอากรโดยพิจารณาจากการอยู่ใน “เขตพื้นที่” เป็นหลัก ซึ่งมีเขตแนวรั้วโดยรอบ มีทางเข้าออกทางเดียว ฉะนั้นการควบคุมตรวจสอบ ณ สถานีตรวจสอบจึงมีความสำคัญมาก

การควบคุม ณ สถานีตรวจสอบเป็นการควบคุม โดยการตรวจสอบเอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องและตรวจของที่นำเข้า/ส่งออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกเป็นหลัก รวมทั้งการตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะเข้าออก ที่มีเหตุอันควรสงสัย หากพบผู้ใดกำลังกระทำผิดหรือพยายามกระทำผิด เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีอำนาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ ทั้งนี้อาศัยอำนาจตามมาตรา 19 และมาตรา 20 แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร พ.ศ.2469

3.2.7 สรุปกระบวนการของเขตปลอดอากร

เมื่อได้กล่าวถึงขั้นตอนและวิธีปฏิบัติ รวมทั้งระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมาตรการเขตปลอดอากร พอจะสรุปให้ชัดเจนและง่ายขึ้นได้ดังนี้ (ภาพที่ 3.4)

ภาพที่ 3.4
สรุปกระบวนการของเขตปลอดอากร

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บน (Bonded Warehouse) และเขตปลอดอากร (Free Zone)

คลังสินค้าทัณฑ์บน	เขตปลอดอากร
1.ความหมาย คลังสินค้าทัณฑ์บนที่อธิบดีกรมศุลกากร อนุมัติให้จัดตั้งโดยอาศัยมาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.2469 แก้ไขเพิ่มเติม ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลง วันที่ 13 ธค.2515 เพื่อประโยชน์ในการเก็บ รักษาของที่นำเข้าจากต่างประเทศ การ บรรจุหรือแบ่งบรรจุ การขนถ่ายสินค้า การ กระจายสินค้า หรือกิจการอื่นที่อธิบดี เห็นสมควร เพื่อสนับสนุนการประกอบ อุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศ	1.ความหมาย เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่น ที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของ ประเทศ โดยของที่นำเข้าไปในเขตปลอด อากรจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร ตามที่กฎหมายบัญญัติ (ตามหมวด 10 ทวิ แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.2469 เพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2543
2.การจัดตั้ง 2.1 ต้องเป็นรัฐวิสาหกิจ บริษัท (มหาชน) จำกัด หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติ บุคคล หรือนิติบุคคลตาม ปพพ. เฉพาะนิติ บุคคลตาม ปพพ. จะต้องมีทุนจดทะเบียน ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท (สำหรับ คลังทั่วไปในพื้นที่กำกับดูแลของ ศก.2 – 4 กรณีเป็นนิติบุคคลตาม ปพพ. ต้องมีทุน จดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้าน บาท ตามอนุกรมฯ ลงวันที่ 22 มิย. 2544) 2.2 สถานที่ต้องอยู่ในบริเวณที่อธิบดีกรม ศุลกากรเห็นว่าเหมาะสมและเจ้าหน้าที่ฯ สามารถปฏิบัติงานได้สะดวกรัดกุม เฉพาะ กรณีนิติบุคคลตาม ปพพ.ต้องมีพื้นที่ไม่	2.การจัดตั้ง 2.1 กรณีขอเป็นผู้ประกอบกิจการในเขต ปลอดอากร - เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย โดยได้รับ ความยินยอมจากอธิบดีกรมศุลกากร - ต้องดำเนินกิจการที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเขตปลอดอากร นั้น - ต้องไม่เคยมีประวัติในการกระทำ ความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่า ด้วยศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จากการตรวจสอบย้อนหลัง 3 ปี 2.2 กรณีเป็นการจัดตั้งเขตปลอดอากรหรือ เป็นผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร เพื่อการพาณิชยกรรม ต้องเป็นกิจการที่

น้อยกว่า 10,000 ตร.ม. และภายในพื้นที่ดังกล่าวจะต้องมีอาคารเก็บไม่น้อยกว่า 1,000 ตร.ม. 2.3 มีลักษณะเป็นคลังสาธารณะ (Public Bonded Warehouse) รับเก็บของเป็นการทั่วไป 2.4 สามารถเก็บของได้ไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันนำเข้า 2.5 ต้องจัดสถานที่ การควบคุม การเก็บรักษาและการขนส่งให้สะดวกและรัดกุม รวมทั้งต้องจัดให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์และเชื่อมโยงระบบการส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange) 2.6 กรมศุลกากรอาจกำหนดให้เก็บของเฉพาะบางชนิด บางประเภท หรือเฉพาะบางลักษณะเพื่อนำเก็บได้ 2.7 ต้องมีก่อสร้างตามแบบแปลนแผนผังตามที่กรมศุลกากรอนุมัติ โดยที่รั้วแบบประตูเข้า – ออกที่มั่นคง แข็งแรง และมีสถานที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ 2.8 ต้องจัดทำหลักฐานการควบคุมและทะเบียนบัญชี โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ตามที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องดูแลข้อมูลและทะเบียนบัญชีให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยเป็นเวลา 5 ปี นับตั้งแต่ปล่อยของและพร้อมให้ตรวจสอบตลอดเวลา 2.9 ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการต้องจัดทำสัญญาประกันและทันทับกับกรม	เกี่ยวข้องกับการนำเข้า – ส่งออก ได้แก่ - การค้าหรือการบริการขนส่งระหว่างประเทศ - การกระจายสินค้า คลังสินค้า หรือศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศ - การแสดงสินค้านิทรรศการ - การซ่อมหรืองานด้านวิศวกรรม - กิจกรรมอื่นๆ 2.3 ทุนจดทะเบียนสำหรับกรณีเป็นบริษัทจำกัด ที่ประสงค์ขอจัดตั้งเขตปลอดอากรในเขตพื้นที่ กทม. นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร และฉะเชิงเทรา ต้องมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท และในเขตพื้นที่อื่นต้องมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท 2.4 เมื่อได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องทำสัญญาประกันและทันทับกับกรมศุลกากร
--	--

ศุลกากรและวางเงินค้ำประกันเป็นจำนวนเงิน 5 ล้านบาท หรือหากมีพฤติการณ์แวดล้อมอื่นๆ กรมศุลกากรอาจเปลี่ยนแปลงวงเงินค้ำประกัน	
3.กำหนดระยะเวลาในการเก็บ - สามารถเก็บของไว้ในคลังฯได้ไม่เกิน 2 ปี นับตั้งแต่วันที่นำเข้า - ขยายเวลาได้ในกรณีผู้นำของเข้ายื่นคำขอ โดยมีเหตุผลและความจำเป็นและกำหนดระยะเวลาที่ขอขยาย หรือโอนไปยังคลังฯ ทั่วไป คลังโรงผลิตอื่น ไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ครบกำหนด	3.กำหนดระยะเวลาในการเก็บ - ไม่มีกำหนดระยะเวลาการจัดเก็บ
4. ลักษณะของการดำเนินงาน - เพื่อเก็บรักษาของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ การบรรจุ การขนถ่ายสินค้า การกระจายสินค้า - มีข้อจำกัดในการนำเข้าเก็บของบางประเภท เช่น ของยกเว้นอากร ของที่ไม่ต้องเสียอากร ของต้องห้าม ของที่คลังฯแห่งนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้เก็บ ของอันตราย	4. ลักษณะของการดำเนินงาน - สามารถดำเนินการได้ทุกอย่าง - ไม่มีข้อจำกัดสำหรับของที่นำเข้าเก็บ ยกเว้น ของต้องห้าม และของต้องกำจัด
5. สิทธิประโยชน์ 5.1 ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าและขาออกแก่ของที่ปล่อยออกจากคลังฯเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร 5.2 การปล่อยของออกจากคลังฯ หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังฯอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา 19 ทวิ หรือผู้มีสิทธิยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นให้ถือ	5. สิทธิประโยชน์ 5.1 ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าในเขตปลอดอากรในกรณี ดังนี้ 5.1.1 ของที่เป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และส่วนประกอบของของดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดอันเป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของ

เป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลา ที่ปล่อยออกจากคลังฯ 5.3 ได้รับยกเว้นอากรสำหรับของที่นำเข้า เก็บรักษาไว้ในคลังฯทั่วไปซึ่งเสียหรือเสื่อม คุณภาพ ที่ทำลายตามระเบียบที่อธิบดี กำหนด 5.4 หากจำหน่ายแก่ผู้บริโภค ภายในประเทศ คำนวณค่าภาษีตามสภาพ ราคาที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำเข้าสำเร็จ และ ตามพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ ได้ปล่อยออกจากคลังฯ	ประเทศตามที่อธิบดีอนุมัติ 5.1.2 ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและ นำเข้าไปในเขตปลอดอากร สำหรับใช้ใน การประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดอันเป็นประโยชน์แก่การ เศรษฐกิจของประเทศ 5.1.3 ของที่ปล่อยจากเขตปลอดอากรอื่น 5.1.4 ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำของ ภายในประเทศ หรือของที่ชำระอากรแล้ว เข้ามาผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือ ดำเนินการอื่นใดในเขตปลอดอากร และ นำมาจำหน่ายหรือบริโภคภายในประเทศ (รับจ้างทำของ) ตามประกาศกรมฯที่ 77/2547 5.2 ยกเว้นอากรขาออก สำหรับของที่ปล่อย ออกจากเขตปลอดอากร เพื่อส่งออกนอก ราชอาณาจักร 5.3 ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการนำ สินค้าจากต่างประเทศเข้าไปในเขตปลอด อากร 5.4 ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณ ภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำสินค้าใน ราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร เฉพาะสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออก หรือที่ ได้รับยกเว้นอากรขาออกตามกฎหมายว่า ด้วยศุลกากร 5.5 อื่นๆ เช่น ของที่ได้รับยกเว้นอากรแก่ ของเสียที่กำลังจัด หรือทำลายเศษวัสดุของเสีย เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ ซึ่งอยู่ภายในเขต
---	---

	ปลอดอากร เป็นต้น 5.6 การคำนวณภาษี ให้คำนวณตามสภาพราคา และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยออกจากเขตปลอดอากร 5.7 กรณีที่ปล่อยของออกไปจากเขตปลอดอากร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของราคาของและพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลา ซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร แต่ในกรณีที่ได้นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำราคาของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษีอากร
6. การควบคุม - จัดทำหลักฐานควบคุมและทะเบียนบัญชีและคอมพิวเตอร์ตามที่กรมศุลกากรกำหนด - เก็บรักษาเอกสารหลักฐานเป็นระยะเวลา 5 ปี	6. การควบคุม - ผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรต้องจัดทำรายงานการนำเข้า การส่งออก การรับโอนของ การโอนของออก การชำระภาษีอากร การทำลายหรือบริจาค และรายละเอียดแห่งของที่คงเหลือ รวมทั้งการดำเนินการอื่นใดที่มีผลต่อปริมาณคงเหลือตามแบบแนบที่กำหนดไว้ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันสิ้นงวด
7. การค้ำประกัน ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งต้องวางค้ำประกันของธนาคารเป็นจำนวนเงิน 1 ล้านบาท พร้อมสัญญาประกันและทัณฑ์บน	7. การค้ำประกัน ผู้ได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ต้องทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน โดยไม่ต้องวางเงินค้ำประกันแต่อย่างใด

8. ค่าธรรมเนียม ชำระค่าธรรมเนียม 30,000 บาทต่อปี โดยถือว่าสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี และต้องชำระก่อนวันที่ 31 ธันวาคมในปีปัจจุบัน	8. ค่าธรรมเนียม ชำระค่าธรรมเนียม 300,000 บาทต่อปี โดยถือว่าสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี และต้องชำระก่อนวันที่ 31 ธันวาคมในปีปัจจุบัน
---	--

ที่มา : ญัฎฎกานต์ แทนนิกร,2548

3.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรการคลังสินค้าภัณฑ์บนและเขตปลอดอากร

ส่วนคลังสินค้าภัณฑ์บนและเขตปลอดอากรสังกัดโดยตรงกับสำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร โดยสำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรเป็น 1 ใน 23 หน่วยงานใหญ่ ที่ขึ้นตรงต่ออธิบดีและรองอธิบดีกรมศุลกากร หน่วยงานที่ขึ้นตรงกับอธิบดีและรองอธิบดีกรมศุลกากรได้แก่

1. งานตรวจสอบภายใน
2. กลุ่มงานพิทักษ์อัตราศุลกากร
3. กลุ่มงานวิเคราะห์สินค้า
4. กลุ่มงานที่ปรึกษาศุลกากรในต่างประเทศ
5. กลุ่มงานมาตรฐานพิธีการและราคาศุลกากร
6. กลุ่มงานส่งเสริมประสิทธิภาพ
7. สำนักงานเลขานุการกรม
8. กองคลัง
9. สำนักงานบริหารและพัฒนาบุคคล
10. สำนักงานแผนและการต่างประเทศ
11. สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
12. สำนักกฎหมาย
13. สำนักสืบสวนและปราบปราม
14. สำนักตรวจสอบอากร
15. สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร
16. สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ
17. สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ

18. สำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง
19. สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ
20. สำนักงานศุลกากรภาคที่ 1
21. สำนักงานศุลกากรภาคที่ 2
22. สำนักงานศุลกากรภาคที่ 3
23. สำนักงานศุลกากรภาคที่ 4

ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรแบ่งออกเป็น 3 ฝ่ายด้วยกัน คือ ฝ่ายพิธีการ ฝ่ายกำกับ และฝ่ายตรวจสอบ ฝ่ายพิธีการ มีหน้าที่ปฏิบัติพิธีการนำเข้า/ส่งออก ประเมินราคา และค่าภาษีอากร รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่วนฝ่ายกำกับ จะมีขอบเขตความรับผิดชอบ คือ ตรวจของที่นำเข้า/ส่งออก รวมทั้งควบคุมการนำของเข้าเก็บ การนำของภายในประเทศเข้าไปรวมผลิต การนำของไปผ่านกรรมวิธีการนอกพื้นที่ การขนย้ายหรือโอน วัตถุดิบ/สำเร็จรูป การทำลายและบริจาค

สำหรับฝ่ายตรวจสอบนั้น มีหน้าที่ควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับทางด้านเอกสารต่างๆ และควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในการตรวจสอบบัญชีของที่นำเข้า/ส่งออก และของคงเหลือ รวมทั้งมีหน้าที่เรียกเก็บภาษีอากรสำหรับวัตถุดิบที่สูญหายหรือจำหน่ายในประเทศ และกำหนดวงเงินค้ำประกันของคลังสินค้าทัณฑ์บนอีกด้วย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรการคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าและเขตปลอดอากร สามารถแสดงมาเป็นแผนภูมิโครงสร้างกรมศุลกากร และแผนผังโครงสร้างหน้าที่ (ภาพที่ 3.5) และหน้าที่รับผิดชอบของสำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร (สสอ.) (ภาพที่ 3.6) ได้ดังนี้

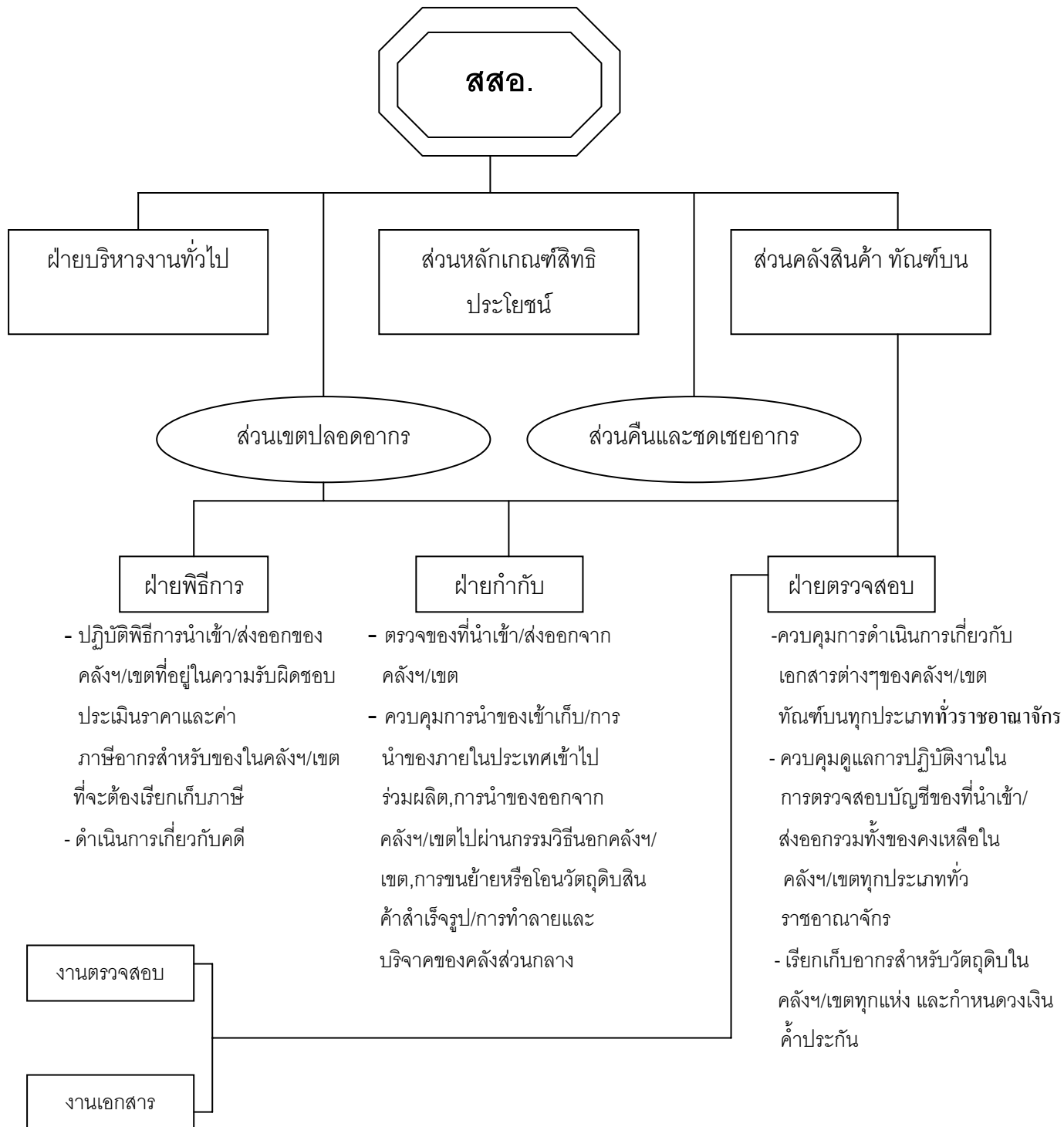
ภาพที่ 3.5
โครงสร้างกรมศุลกากร (ปรับปรุงใหม่)

ที่มา : พรรณทิภา ยิ่งวิเศษ, 2546

ภาพที่ 3.6

โครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร (สสอ.)

ที่มา : พรรณทิภา ยิ่งวิเศษ, 2546